

รวมเล่ม ถาม - ตอบ บทความอุทธรณ์จากคดีปกครอง (ฉบับการ์ตูน)

ถาม - ตอบ
อุทธรณ์จากคดีปกครอง

รวมเล่ม ถาม – ตอบ

บทความอุทธรณ์จากคดีปกครอง (ฉบับการ์ตูน)

- : สอบก็ใหม่ได้ จะขอคืนเงินค่าบำรุงการศึกษาที่จ่ายไป ... ฟ้องอย่างไรให้ทันเวลา !
- : รถไฟวิ่งไม่ตรงเวลา ... ฟ้องศาลปกครองให้ รฟท. แก้ไขปัญหาได้หรือไม่ ?
- : คู่กรณีถึงแก่ความตาย ... เข้าแทนที่โดยผลของกฎหมายหรือต้องยื่นคำขอต่อศาล ?
- : ไกลเกลียดคดีสำเร็จ : กรมอุทยานฯ พา “พลายเจ้างา” คืนสู่ป่าไพร
- : “ป่วยจิตเภท” ให้พ้นสภาพนักศึกษาแพทย์ โดยรับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตแทน
ขอบหรือไม่ !?
- : รายงานการประชุมของ ป.ป.ช. ไม่ใช่เรื่องที่จะขอแล้ว ให้กันได้ ... จริงหรือ !?
- : ละเมิดจากเหตุลงโทษทหารใหม่ผิดวิธี ต้องไล่เบี้ยครุฝึกภายในเมื่อใด ?
- : “เชคสเปียร์ยังไม่ตาย” สุดท้าย ... ศาลให้ฉายได้ !
- : เผาไฟไล่แมลงตามวิถีชาวบ้าน ฟ้องศาลเพราะเป็นภูมิแพ้ !
- : ฟ้องขอค่าเสียหายเหตุติดตั้งลิฟต์ผู้พิการล่าช้า ... ในสถานีรถไฟฟ้า BTS
- : รัฐเรียกให้ใช้เงิน เหตุขับรถชนเสาไฟ : แค่ว่าถามหรือเป็นคำสั่งทางปกครอง !?
- : ปฏิบัติหน้าที่เป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิต แม้ไม่ละเมิดแต่รัฐยังต้องรับผิดชอบ !

ฯลฯ

สำนักงานศาลปกครอง สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง

รวมเล่ม ถาม – ตอบ

บทความอุทธรณ์จากคดีปกครอง (ฉบับการ์ตูน)

โดย สำนักงานศาลปกครอง

สงวนลิขสิทธิ์

จัดทำโดย :

สำนักงานศาลปกครอง สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง

อาคารศาลปกครอง เลขที่ 120 หมู่ที่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ

แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210

โทรศัพท์ 0 2141 1111 สายด่วน 1355

<http://www.admincourt.go.th>

คำนำ

สำนักงานศาลปกครอง โดยสำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง ได้จัดทำบทความทางวิชาการ (สั้น) ในรูปแบบอุทาหรณ์จากคดีปกครอง ซึ่งได้ศึกษาจากคำพิพากษา/คำสั่งของศาลปกครองสูงสุดที่วางหลักกฎหมายปกครอง และบรรทัดฐานหรือแนวทางการปฏิบัติราชการที่ดี ตลอดจนการใช้สิทธิฟ้องคดีอย่างถูกต้อง โดยได้เรียบเรียงเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจ และสามารถศึกษาทำความเข้าใจได้ง่าย เพื่อเผยแพร่แก่สาธารณชนในวงกว้าง และผ่านทางสื่อต่าง ๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์ที่ให้ความอนุเคราะห์พื้นที่ในการเผยแพร่ สำนักงานศาลปกครองต้องขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ ซึ่งนอกจากการเผยแพร่องค์ความรู้ในรูปแบบที่กล่าวไปแล้ว ยังได้ดำเนินการคัดเลือกบทความที่น่าสนใจมาจัดทำเป็นเอกสารวิชาการในรูปแบบหนังสือรวมเล่ม “ถาม – ตอบ บทความอุทาหรณ์จากคดีปกครอง (ฉบับการ์ตูน)” ที่มีสีสันสวยงาม อ่านง่าย สาระสำคัญของเรื่องมีความสั้น กระชับ ชัดเจน โดยมีลูกเป็นธรรมชาติ ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับคดีปกครองเป็นผู้ให้ความรู้และไขข้อสงสัยในประเด็นปัญหาต่าง ๆ รวมทั้งได้จัดทำ QR Code สำหรับเชื่อมโยงไปยังบทความฉบับเต็มเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้อ่านที่ประสงค์จะอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมด้วย

สำนักงานศาลปกครองเห็นว่า การเผยแพร่องค์ความรู้ในรูปแบบหนังสือรวมเล่ม ถาม – ตอบ บทความอุทาหรณ์จากคดีปกครอง (ฉบับการ์ตูน) ดังกล่าว จะเป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ นักกฎหมาย นิสิต นักศึกษา ตลอดจนประชาชนโดยทั่วไป จึงเห็นสมควรให้มีการจัดทำและเผยแพร่เอกสารวิชาการฉบับดังกล่าวอย่างกว้างขวาง

ทั้งนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารวิชาการฉบับนี้ จะมีส่วนในการเสริมสร้างและพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายปกครองและคดีปกครอง รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อแวดวงวิชาการกฎหมาย เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนผู้สนใจโดยทั่วไปด้วย

(นายจำนงค์ ถาวรวิสิทธิ์)

รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง รักษาการในตำแหน่ง

เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง

20 มีนาคม 2568

สารบัญ

เงื่อนไขการฟ้องคดี

เรื่องที่ 1	กฎหมายเรียกให้ไปเกณฑ์ทหาร ... ฟ้องศาลปกครองได้ไหม ?	หน้า 1
เรื่องที่ 2	ประชาชนมีสิทธิไหม ? : ฟ้องธนาคารแห่งประเทศไทย
ให้กำกับการปล่อยสินเชื่อ !	หน้า 2
เรื่องที่ 3	ยกเลิกประกวดราคา : ล้มแจ้งสิทธิและกำหนดเวลาฟ้องคดี
มีผลอย่างไร ?	หน้า 3
เรื่องที่ 4	เรื่องว่าวุ่นในการนับเวลาฟ้องคดี ... เหตุมีผู้หวังดีรับคำสั่งไว้แทน !	หน้า 4
เรื่องที่ 5	ไม่ได้รับแจ้งคำสั่ง แต่ทราบเรื่องจากทนายความ
ถือว่าได้รับแจ้งแล้วหรือไม่ ?	หน้า 5
เรื่องที่ 6	ขอเพิกถอน “กฎ” ที่กำหนดเวลาผ่อนผันให้ดำเนินการ
ต้องฟ้องศาลภายในเมื่อใด ?	หน้า 6
เรื่องที่ 7	พ้นเวลาเพิกถอนคำสั่ง แต่ยังทันเวลาเพิกถอนผลอุทธรณ์	หน้า 7
เรื่องที่ 8	ไม่แจ้งผลอุทธรณ์คำสั่งเสียที ต้องฟ้องคดีนับแต่เมื่อใด ?	หน้า 8
เรื่องที่ 9	อุทธรณ์คำสั่งทางไปรษณีย์ : ลงชื่อรับแล้วแต่หน่วยงาน
ลงรับหนังสือวันถัดไป ถือว่ายื่นอุทธรณ์วันใด ?	หน้า 9
เรื่องที่ 10	สอบที่ใหม่ได้ จะขอคืนเงินค่าบำรุงการศึกษาที่จ่ายไป ...
ฟ้องอย่างไรให้ทันเวลา !	หน้า 10
เรื่องที่ 11	เจ้าหน้าที่เพิกเฉยไม่นำเงินมาชำระ จะนับอายุความ
ใช้สิทธิฟ้องคดีอย่างไร ?	หน้า 11

สารบัญ

เรื่องที่ 12 ถูกไล่ออกตามมติชี้มูล ป.ป.ช. ฟ้องศาลปกครอง ภายใน 90 วัน นับแต่วันใด ? หน้า 12

เรื่องที่ 13 ฟ้องผู้รับทุนแล้ว จะฟ้องผู้ค้าฯ เพิ่ม ... นับอายุความอย่างไร ? หน้า 13

เรื่องที่ 14 “ข้อความท้ายคำสั่ง”: เหตุให้ยื่นฟ้องเกินกำหนด – เข้าเหตุจำเป็นอื่นที่ศาลรับฟ้องได้ !? หน้า 14

เรื่องที่ 15 ต้องกักตัวเพราะป่วยโควิด 19 เข้าเหตุจำเป็นอื่น ที่ศาลรับฟ้องได้ !? หน้า 15

เรื่องที่ 16 ขอให้ระงับการซื้อขายฟิวเจอร์ด้านไวรัสโอไมครอน ... ศาลปกครองรับฟ้องได้หรือไม่ ? หน้า 16

เรื่องที่ 17 รถไฟวิ่งไม่ตรงเวลา ... ฟ้องศาลปกครองให้ รฟท. แก้ไขปัญหาได้หรือไม่ ? หน้า 17

วิธีพิจารณาคดีปกครอง

เรื่องที่ 18 ยื่นอุทธรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์พ้นเวลาไม่กี่นาที ... อ้างสัญญาณเน็ตไม่ดีได้หรือไม่ ? หน้า 18

เรื่องที่ 19 คู่กรณีถึงแก่ความตาย ... เข้าแทนที่โดยผลของกฎหมาย หรือต้องยื่นคำขอต่อศาล ? หน้า 19

เรื่องที่ 20 นอกเวลาทำการของศาล แต่ภายในเวลาทำการของไปรษณีย์ ... ถือว่ายื่นวันใด ? หน้า 20

เรื่องที่ 21 ยื่นอุทธรณ์คดีผ่านทางบริษัทขนส่งเอกชน ถือว่ายื่นอุทธรณ์คดีต่อศาลในวันใด ? หน้า 21

สารบัญ

เรื่องที่ 22 ศาลไม่รับคำฟ้อง จะร้องขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้หรือไม่ ? หน้า 22

เรื่องที่ 23 ไกลเกลียดคดีสำเร็จ : กรมอุทยานฯ พา “พลายเจ้าเงาะ” ดิ้นสู่ป่าไพร่ หน้า 23

คำสั่งทางปกครอง

เรื่องที่ 24 “แจ้งผิดภูมิลำเนา งานเข้าเทศบาล” เหตุเจ้าตัวอยู่เรือนจำ แต่ส่งคำสั่งไปที่บ้าน ! หน้า 24

เรื่องที่ 25 เจ้าของเรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต เหตุลูกจ้างจับปลาในฤดูวางไข่ ! หน้า 25

เรื่องที่ 26 พบซากโลมาในเรือ : เจ้าของเรือไม่มีส่วนรู้เห็น ต้องรับผิดชอบหรือไม่ !? หน้า 26

เรื่องที่ 27 พักใช้ใบอนุญาต : เหตุให้เด็กอายุต่ำกว่าเกณฑ์ เล่นเกมเกิน 4 ชม ! หน้า 27

เรื่องที่ 28 ละเมิดผู้ค้าพันธุ์ปาล์ม : ไม่ต่อใบอนุญาต เหตุไม่ทำตามประกาศ ที่ออกโดยไม่ชอบ ! หน้า 28

เรื่องที่ 29 การใช้ดุลพินิจ ออก-ไม่ออก ใบอนุญาตอาวุธปืน : มีคุณสมบัติครบ ไม่อนุญาตได้หรือไม่ ? หน้า 29

เรื่องที่ 30 ขอชุดดินในที่ผู้อื่น “ไม่มี” หนังสือยินยอม ... อนุญาต “ไม่ได้” หน้า 30

เรื่องที่ 31 “ป่วยจิตเภท” ให้พ้นสภาพนักศึกษาแพทย์ โดยรับปริญญาวิทยาศาสตร์แทน ชอบหรือไม่ !? หน้า 31

สารบัญ

การละเลยหรือล่าช้าในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

เรื่องที่ 32 ฟ้องขอให้ออกกฎ “คุ้มครองสิ่งแวดล้อม” บริเวณอ่างเก็บน้ำ หน้า 32

เรื่องที่ 33 รายงานการประชุมของ ป.ป.ช. ไม่ใช่เรื่องที่จะขอแล้ว
ให้กันได้ ... จริงหรือ !? หน้า 33

เรื่องที่ 34 ส่งหลักฐานเบิกค่าเช่าบ้านครบ : แม่เจ้าตัวโอนย้าย ...
ผู้มีอำนาจต้องสั่งการ ! หน้า 34

เรื่องที่ 35 ฟ้องห้ามเพื่อนบ้านประกอบกิจการจัดเก็บเม็ดพลาสติกในบ้านพัก หน้า 35

ความรับผิดชอบทางละเมิด

เรื่องที่ 36 ละเมิดจากเหตุลงโทษทหารใหม่ผิดวิธี ต้องไล่เบี้ยครูฝึก
ภายในเมื่อใด ? หน้า 36

เรื่องที่ 37 บัตรเข้าอุทยานสูญหายหรือจำหน่ายแต่ไม่ส่งเงิน !
หัวหน้าหน่วยต้องรับผิดชอบเพียงใด ? หน้า 37

เรื่องที่ 38 “จงใจละเมิด” พฤติการณ์ไปในทางทุจริต ...
ต้องรับผิดชอบจำนวน !? หน้า 38

เรื่องที่ 39 เบิกจ่ายเงินไปดูลานต่างประเทศให้ผู้ไม่มีสิทธิ
จึงต้องรับผิดชอบทางละเมิด หน้า 39

สารบัญ

- เรื่องที่ 40 มูลเหตุละเมิดเกิดจากผู้บังคับบัญชา ...
ต้องรับผิดชอบมากกว่าเจ้าหน้าที่ ! หน้า 40
- เรื่องที่ 41 ปืนหลวงหายจากคลัง : ไม่มี ไม่เห็น ไม่จ่าย ... สุดท้ายถูกยึดทรัพย์ ! หน้า 41
- เรื่องที่ 42 บุกรุกป่า อ้างปึกหลักชั่วคราว : แจ้งเตือนผิดวิธี
เจ้าหน้าที่รื้อถอนชอบหรือไม่ ? หน้า 42
- เรื่องที่ 43 การนำอายุความอาญาที่ยาวกว่ามาใช้ ... เรียกให้ชำระเงิน
ในมูลละเมิด หน้า 43
- เรื่องที่ 44 “เชคสเปียร์ยังไม่ตาย” สุดท้าย ... ศาลให้ฉายได้ ! หน้า 44
- เรื่องที่ 45 เมาไฟไล่แมลงตามวิถีชาวบ้าน ฟ้องศาลเพราะเป็นภูมิแพ้ ! หน้า 45
- เรื่องที่ 46 กลิ่นจากร้านข้าวแกง “คนกินหอม ช่างบ้านฉุน” วุ่นเจ้าหน้าที่ ! หน้า 46
- เรื่องที่ 47 ฟ้องขอค่าเสียหายเหตุติดตั้งลิฟต์ผู้พิการล่าช้า ...
ในสถานีรถไฟฟ้า BTS หน้า 47
- เรื่องที่ 48 ฝ่าฝืนใช้ทางห้าม : ชีมอเตอร์ไซด์ประสพภัย
อ้างไม่มีแสงไฟ ... ใครรับผิดชอบ ? หน้า 48
- เรื่องที่ 49 น้ำขยะเจ้ากรรมไหลเข้าที่นา ฟ้องขอค่าเยียวยาความเสียหาย หน้า 49
- เรื่องที่ 50 คำสั่งแก้ไขจำนวนเงิน : เป็นคำสั่งใหม่หรือแค่แก้ไขคำสั่งเดิม !? หน้า 50
- เรื่องที่ 51 รัฐเรียกให้ใช้เงิน เหตุขัดรถชนเสาไฟ : แค่ว่าทวงถาม
หรือเป็นคำสั่งทางปกครอง !? หน้า 51
- เรื่องที่ 52 สงวนสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษา
กรณีกำหนดค่ารักษาพยาบาลในอนาคต ! หน้า 52

สารบัญ

ความรับผิดชอบอื่นของรัฐ

เรื่องที่ 53 ถูกเขตเดินสายไฟฟ้า ที่ดินราคาตกทั้งแปลง :
ค่าทดแทนต้องเป็นธรรม !

หน้า 53

เรื่องที่ 54 ชุดเจาะปิโตรเลียม : รัฐต้องรับผิดชอบ หากกระทบสิทธิ
ชาวประมงเกินสมควร

หน้า 54

เรื่องที่ 55 ปฏิบัติหน้าที่เป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิต แม้ไม่ละเมิด
แต่รัฐยังต้องรับผิดชอบ !

หน้า 55

ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสำรวจ
ความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือรวมเล่ม ถาม – ตอบ
บทความอุทาหรณ์จากคดีปกครอง (ฉบับการ์ตูน)

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 1

ถูกหมายเรียกให้ไปเกณฑ์ทหาร ... ฟ้องศาลปกครองได้ไหม ?

Question ?

ผู้ที่ได้รับหมายเรียกให้เข้ารับราชการทหาร (เกณฑ์ทหาร)
แต่ไม่เห็นด้วย ถือเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองหรือไม่ ?

Answer

การออกหมายเรียกดังกล่าวเป็นเพียงการเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่
เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง คือ การมีคำสั่งบรรจุแต่งตั้งให้บุคคลที่มีคุณสมบัติครบถ้วน
เข้ารับราชการทหารกองประจำการต่อไป ดังนั้น การออกหมายเรียกให้เข้ารับราชการทหาร (สด. 35)
จึงยังไม่มีผลกระทบต่อสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ที่ได้รับหมายเรียกและมีใช้คำสั่งทางปกครอง
ผู้ที่ได้รับหมายเรียกจึงยังไม่ใช่เป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายที่จะมีสิทธิฟ้องขอให้เพิกถอน
หมายเรียกดังกล่าวตามมาตรา 42 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ
ทั้งนี้ จะถือว่าเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายที่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้
ก็ต่อเมื่อได้รับคำสั่งบรรจุแต่งตั้งให้รับราชการทหารกองประจำการ

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ คร. 352/2564
อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)

เรื่องที่ 2

ประชาชนมีสิทธิใหม่ ? :

ฟ้องธนาคารแห่งประเทศไทยให้กำกับการปล่อยสินเชื่อ !

Question ?

ประชาชนทั่วไป (ผู้ฟ้องคดี) ซึ่งเห็นว่าธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ละเลยต่อหน้าที่ในการกำกับและตรวจสอบสถาบันการเงิน โดยที่ตนยังไม่ได้รับผลกระทบจากเรื่องที่ฟ้องโดยตรง จะเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองหรือไม่ ?

Answer

เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสียเกี่ยวกับการละเลยต่อหน้าที่ตามกฎหมายของ ธปท. ในส่วนที่เกี่ยวกับการปล่อยสินเชื่อหรือการทำธุรกรรมของสถาบันการเงิน ซึ่งการกล่าวอ้างข้อเท็จจริงจากการละเลยต่อหน้าที่ของ ธปท. ไม่ได้ทำให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงเป็นการเฉพาะตัวแต่อย่างใด และก่อนที่จะนำคดีมาฟ้อง ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้เคยมีหนังสือร้องขอให้ ธปท. ตรวจสอบหรือกำกับดูแลสถาบันการเงินและผู้ให้บริการที่ไม่ใช่สถาบันการเงินแห่งใด ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้เป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายและไม่ใช่ผู้มีสิทธิฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองตามมาตรา 42 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 854/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 3

ยกเลิกประหวอดราคา :

ลิมแ่งสิทธิและกำหนดเวลาฟ้องคดี มีผลอย่างไร ?

Question ?

กรณีหน่วยงานของรัฐ (อบต.) ประกาศยกเลิกการประหวอดราคา โดยไม่ได้แจ้งสิทธิและกำหนดเวลาการฟ้องคดีให้ผู้ฟ้องคดี (ผู้เสนอราคาต่ำสุด) ทราบ จะส่งผลถึงระยะเวลาการฟ้องคดีอย่างไร ?

Answer

เมื่อประกาศยกเลิกการประหวอดราคาเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีสาเหตุมาจากประกาศประหวอดราคาที่ถูยกเลิกมีรายละเอียดไม่ครอบคลุมสาระสำคัญตามที่ระเบียบกระทรวงการคลังกำหนดไว้ และหากทำการจัดซื้อจัดจ้างต่อไปอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ ตามมาตรา 67 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 ซึ่งต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา 115 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีจึงสามารถใช้สิทธิฟ้องคดีเพื่อขอให้ศาลเพิกถอนประกาศยกเลิกการประหวอดราคาได้ โดยไม่ต้องอุทธรณ์คำสั่งก่อน เมื่อประกาศพิพากษาไม่ได้ระบุวิธีการและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้อง รวมทั้งไม่ได้มีการแจ้งข้อความดังกล่าวใหม่ และระยะเวลาการฟ้องคดีนี้ก็มีกำหนดน้อยกว่า 1 ปี (คือ 90 วัน) ดังนั้น ระยะเวลาการฟ้องคดีจึงขยายออกไปเป็น 1 ปี นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครอง (ประกาศพิพากษา) ตามมาตรา 49 ประกอบมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 956/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)

เรื่องที่ 4

เรื่องว่าวุ่นในการนับเวลาฟ้องคดี ... เหตุมีผู้หวังดีรับคำสั่งไว้แทน !

Question ?

การแจ้งคำสั่งทางปกครองทางไปรษณีย์ตอบรับภายในประเทศโดยมีบุคคลอื่นรับไว้แทน แล้วนำมามอบให้เจ้าตัวผู้รับคำสั่งในภายหลัง (ไม่มีหลักฐานว่าคือวันใด) จะถือว่า ผู้รับคำสั่งได้รับหรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องเพิกถอนคำสั่งนั้นในวันใด ?

Answer

โดยที่มาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 บัญญัติให้ การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับ กรณีภายในประเทศ ... เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น เมื่อหน่วยงานได้มีหนังสือแจ้งมติที่พิพาท (คำสั่งทางปกครอง) ให้ผู้ฟ้องคดี (ผู้รับคำสั่ง) ทราบ โดยจัดส่งทางไปรษณีย์ตอบรับไปยังที่ตั้งของผู้ฟ้องคดี โดยมีบุคคลซึ่งเกี่ยวพันเป็นพนักงาน ของผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อรับเอกสารไว้ จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือแจ้งมติที่พิพาท ในวันที่พนักงานลงลายมือชื่อรับหนังสือ และต้องนำคดีมาฟ้องต่อศาลภายใน 90 วัน นับแต่วันที่พนักงานลงลายมือชื่อรับหนังสือดังกล่าว

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 338/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 5

ไม่ได้รับแจ้งคำสั่ง แต่ทราบเรื่องจากทนายความ
ถือว่าได้รับแจ้งแล้วหรือไม่ ?

Question ?

การที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครอง แต่ทราบว่ามีการออกคำสั่งดังกล่าว
จากทนายความ จะถือว่าได้รับแจ้งคำสั่งแล้วหรือไม่ ?

Answer

แม้ผู้ฟ้องคดีจะไม่ได้รับแจ้งคำสั่งพิพาก เนื่องจากย้ายที่อยู่และหน่วยงานผู้ออกคำสั่ง (อำเภอ) ไม่ทราบที่อยู่ใหม่ แต่โดยที่ผู้ฟ้องคดีได้มอบหมายให้ทนายความเข้าไปตรวจสอบ ณ ที่ว่าการอำเภอ ทำให้ทราบว่านายอำเภอได้มีคำสั่งพิพากแล้ว จึงรับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ทราบคำสั่งในวันดังกล่าว หากผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยต้องใช้สิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง เมื่อทนายความของผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งพ้นกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหาย ภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดตามมาตรา 42 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ ศาลปกครองจึงไม่อาจรับคำฟ้องที่ขอให้เพิกถอนคำสั่งพิพากไว้พิจารณาได้

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 158/2567

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 6

ขอเพิกถอน “กฎ” ที่กำหนดเวลาผ่อนผันให้ดำเนินการ
ต้องฟ้องศาลภายในเมื่อใด ?

Question ?

การฟ้องเพิกถอนกฎกระทรวงที่มีระยะเวลาผ่อนผันให้ร้านขายยาต้องจัดให้มีเภสัชกรชั้นหนึ่ง
ปฏิบัติหน้าที่ประจำร้านตลอดเวลาที่เปิดทำการ ภายในระยะเวลา 8 ปี นับแต่วันที่
กฎกระทรวงดังกล่าวมีผลใช้บังคับ จะนับเวลาในการใช้สิทธิฟ้องคดีอย่างไร ?

Answer

ผู้ได้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันก่อนที่กฎกระทรวงพิพาทมีผลใช้บังคับและอยู่ภายใต้บังคับ
ของกฎกระทรวงนี้ ถือว่าได้รับหรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตั้งแต่วันที่กฎกระทรวงมีผลใช้บังคับ
(ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2556 และกำหนดให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด
180 วัน นับแต่วันประกาศฯ จึงมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 25 มิถุนายน 2557) และชอบที่จะยื่นฟ้อง
ขอให้เพิกถอนกฎกระทรวงดังกล่าวภายใน 90 วัน นับแต่วันที่กฎกระทรวงพิพาทมีผลใช้บังคับ
ทั้งนี้ ตามมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ

สำหรับระยะเวลา 8 ปี เป็นเพียงระยะเวลาผ่อนผันสำหรับผู้ได้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบัน
ก่อนมีการประกาศใช้กฎกระทรวงพิพาทให้ต้องดำเนินการภายในเวลาที่กำหนด กรณีจึงไม่เป็นเหตุ
ให้ระยะเวลาการฟ้องคดีสะดุดหยุดลงหรือสะดุดหยุดอยู่จนครบกำหนดเวลา 8 ปี แต่อย่างใด
ดังนั้น การนัดตีมาฟ้องต่อศาลพ้นระยะเวลา 90 วัน นับแต่วันที่กฎกระทรวงพิพาทมีผลใช้บังคับ
จึงเป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ พ. 44/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)

เรื่องที่ 7

พ้นเวลาเพิกถอนคำสั่ง แต่ยังทันเวลาเพิกถอนผลอุทธรณ์

Question ?

ข้าราชการที่ประสงค์จะฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ตามมติชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะต้องยื่นฟ้องคดีภายในกำหนดเวลาใด ?

Answer

กรณีที่ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ไม่ได้แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ทราบภายใน ระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ถือว่าวันถัดจากวันครบกำหนดพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมาย เป็นวันที่รัฐหรือควรรัฐถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี และนับเป็นวันแรกที่เริ่มใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาล เพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษทางวินัย ซึ่งจะต้องยื่นฟ้องคดีภายใน 90 วัน นับแต่วันดังกล่าว โดยไม่ต้องรอผลคำวินิจฉัยอุทธรณ์

อนึ่ง เมื่อผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งลงโทษตามมติชี้มูลความผิดทางวินัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ศาลย่อมมีอำนาจตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของมติการชี้มูลดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ท. จึงเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการชี้มูลความผิดและเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียตามกฎหมาย ในผลแห่งคำวินิจฉัยของศาล ข้าราชการผู้ถูกลงโทษจึงมีสิทธิยื่นฟ้องคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ ตามมาตรา 42 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 1160/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 8

ไม่แจ้งผลอุทธรณ์คำสั่งเสียที ต้องฟ้องคดีนับแต่เมื่อใด ?

Question ?

กรณีเจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิด (ผู้ฟ้องคดี) ยื่นอุทธรณ์คำสั่งเรียกให้خذใช้คำสั่งใหม่ทดแทน แต่ไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา จะสามารถใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้เมื่อใด ?

Answer

เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นหนังสืออุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง ซึ่งได้รายงานความเห็น พร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ โดยผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จะต้องพิจารณา ให้แล้วเสร็จภายใน 60 วัน นับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งได้รับอุทธรณ์ หากมีเหตุจำเป็น จะต้องมีหนังสือแจ้งขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบก่อนครบกำหนด 60 วัน ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง ระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ จึงจะขยายออกไปอีก 30 วัน นับแต่วันดังกล่าว

เมื่อครบกำหนด 60 วัน และไม่มีการแจ้งขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ จึงต้องถือว่าวันที่ครบ 60 วัน ดังกล่าวเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนเสียหายตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมาย กำหนดแล้ว จึงสามารถใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ โดยถือว่าวันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุ แห่งการฟ้องคดี คือ วันที่ 61 (วันที่พ้นกำหนดระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์) และต้องนำคดีมาฟ้อง ต่อศาลภายใน 90 วัน นับแต่วันดังกล่าว ทั้งนี้ ตามมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ คผ. 20/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 9

อุทธรณ์คำสั่งทางไปรษณีย์ :
ลงชื่อรับแล้วแต่หน่วยงานลงรับหนังสือวันถัดไป ถือว่ายื่นอุทธรณ์วันใด ?

Question ?

การยื่นอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองทางไปรษณีย์ หากเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งเป็นผู้รับหนังสืออุทธรณ์นั้นไว้เอง (ในเวลาราชการ) แต่ลงรับเรื่องในวันทำการถัดไป จะถือว่าวันใดเป็นวันที่เจ้าหน้าที่ได้รับอุทธรณ์ ?

Answer

กรณีที่มาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ไม่ได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะว่าการยื่นอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองมีผลนับแต่วันใด ต้องนำมาตรา 169 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ โดยให้ถือว่ามีผลนับแต่วันที่การแสดงเจตนา นั้นไปถึงผู้รับการแสดงเจตนา ดังนั้น การยื่นอุทธรณ์คำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน จึงมีผลนับแต่วันที่เจ้าพนักงานไปรษณีย์ส่งคำอุทธรณ์ไปถึงเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง เมื่อปรากฏหลักฐานการส่งของไปรษณีย์ไทยว่านำจ่ายสำเร็จในวันที่ 30 กันยายน 2565 เวลา 11.35 น. โดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งเป็นผู้รับไว้เอง แม้หน่วยงานจะมีการลงรับหนังสืออุทธรณ์ในวันที่ 3 ตุลาคม 2565 (วันทำการถัดไป) แต่ย่อมถือว่าเจ้าหน้าที่ได้รับคำอุทธรณ์ไว้แล้วในวันที่ 30 กันยายน 2565

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 1996/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 10

สอบที่ใหม่ได้ จะขอคืนเงินค่าบำรุงการศึกษาที่จ่ายไป ...
ฟ้องอย่างไรให้ทันเวลา !

Question ?

กรณีผู้ปกครองพาเด็กเรียนที่สอบได้มามอบตัวและชำระเงินค่าบำรุงการศึกษาแล้ว
ต่อมาเกิดเปลี่ยนใจเรียนที่อื่น จึงสละสิทธิ์และขอคืนเงินที่จ่ายไป แต่โรงเรียนสงวนสิทธิ์
ไม่คืนเงิน มีสิทธินำคดีมาฟ้องได้ภายในกำหนดเวลาใด ?

Answer

ตามประกาศของโรงเรียนในส่วนที่กำหนดว่า โรงเรียนขอสงวนสิทธิ์ไม่คืนเงินค่าบำรุง
การศึกษาทุกกรณี หากมีการขอสละสิทธิ์เข้าศึกษาต่อภายหลังการมอบตัวเสร็จสิ้นแล้ว
ถือว่าเป็นประกาศที่มีได้มุ่งหมายให้ใช้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะเจาะจง จึงเป็นคำสั่ง
ทางปกครองทั่วไปที่สามารถฟ้องคดีได้โดยไม่ต้องดำเนินการอุทธรณ์คำสั่งก่อนฟ้องคดีตามมาตรา 42
วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ และต้องยื่นฟ้องภายใน 90 วัน นับแต่วันที่รู้
หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี โดยถือว่าวันที่รู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีอย่างช้าที่สุด
คือ วันที่ได้ชำระเงินค่าบำรุงการศึกษา

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 657/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 11

เจ้าหน้าที่เพิกเฉยไม่นำเงินมาชำระ
จะนับอายุความใช้สิทธิฟ้องคดีอย่างไร ?

Question ?

กรณีเจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบใช้คำสั่งใหม่ทดแทนเพิกเฉยไม่ชำระเงิน
ภายในเวลาที่กำหนด หากหน่วยงานของรัฐที่เสียหายประสงค์
จะใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาล อายุความในการใช้สิทธิเรียกร้องจะเริ่มนับใหม่หรือไม่ ?

Answer

คำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้คำสั่งใหม่ทดแทนมีผลใช้ยันเจ้าหน้าที่นับแต่ได้รับแจ้ง เมื่อการออกคำสั่งดังกล่าว
อยู่ในกำหนดเวลาการใช้สิทธิเรียกร้องตามมาตรา 10 วรรคสอง ประกอบมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติ
ความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 และมาตรา 448 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ และเป็นการกระทำอันได้อนมีผลเป็นอย่างเดียวกันกับการฟ้องคดี อันเป็นเหตุให้อายุความ
การใช้สิทธิเรียกร้องสะดุดหยุดลงตามมาตรา 193/14 (5) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
นับตั้งแต่วันที่คำสั่งนั้นมีผลใช้ยันต่อเจ้าหน้าที่ ซึ่งทำให้ระยะเวลาที่ล่วงไปก่อนหน้านี้ไม่นับเข้าในอายุความ
และต้องเริ่มนับอายุความใหม่ตั้งแต่นั้นตามมาตรา 193/15 แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน
และเมื่ออายุความสะดุดหยุดลงแล้ว ตราบใดที่คำสั่งเรียกให้ชดใช้เงินยังไม่สิ้นผลโดยการถูกเพิกถอน
หรือสิ้นผลบังคับลงโดยเงื่อนไขเวลาหรือโดยเหตุอื่น อายุความที่สะดุดหยุดลงจึงยังไม่เริ่มนับใหม่
ดังนั้น เมื่อถึงกำหนดที่ต้องชำระเงินและเจ้าหน้าที่เพิกเฉยไม่ชำระ จึงไม่ถือว่าเป็นเหตุทำให้อายุความ
ที่สะดุดหยุดลงนั้นสิ้นสุดลงและให้เริ่มนับอายุความใหม่แต่อย่างใด การที่หน่วยงานของรัฐ
นำคดีมาฟ้องต่อศาล จึงยังไม่พ้นกำหนดอายุความการใช้สิทธิเรียกร้อง

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 170/2567

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

เรื่องที่ 12

ถูกไล่ออกตามมติชี้มูล ป.ป.ช.
ฟ้องศาลปกครองภายใน 90 วัน นับแต่วันใด ?

Question ?

กรณีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต บัญญัติให้สิทธิผู้ถูกลงโทษตามมติชี้มูลความผิดทางวินัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ถูกลงโทษ
วันที่ถูกลงโทษคือวันใด ระหว่างวันที่ผู้บังคับบัญชาลงนามในคำสั่งลงโทษ
หรือวันที่ผู้ถูกลงโทษได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ ?

Answer

คำสั่งลงโทษทางวินัยเป็นคำสั่งทางปกครอง ย่อมมีผลใช้ยันผู้ถูกลงโทษซึ่งเป็นผู้อยู่ในบังคับ
ของคำสั่งตั้งแต่วันที่ผู้ถูกลงโทษได้รับแจ้งคำสั่งเป็นต้นไปตามมาตรา 42 วรรคหนึ่ง
แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539
(มิใช่วันที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนได้พิจารณาลงนามในคำสั่งลงโทษทางวินัย)
และเพื่อประโยชน์แห่งการใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง วันที่ถูกลงโทษตามมาตรา 101 วรรคหนึ่ง
แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561
จึงต้องหมายถึงวันที่ผู้ซึ่งถูกลงโทษได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษทางวินัย

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 112/2567

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)

เรื่องที่ 13

ฟ้องผู้รับทุนแล้ว จะฟ้องผู้ค้าฯ เพิ่ม ... นับอายุความอย่างไร ?

Question ?

กรณีผู้ให้ทุนยื่นฟ้องผู้ค้าฯ ประกันเพิ่มเติมภายหลังจากมีการบอกกล่าวการผิดนัด
ของผู้รับทุน (ลูกหนี้) และฟ้องผู้รับทุนแล้ว จะเริ่มนับอายุความ
ในการฟ้องผู้ค้าฯ ประกันอย่างไร ?

Answer

เมื่อลูกหนี้ (ผู้รับทุน) ผิดนัดชำระหนี้ เจ้าหนี้ (ผู้ให้ทุน) จะยื่นฟ้องผู้ค้าฯ ประกันให้รับผิดชอบหรือร่วมรับผิดชอบได้
ก็ต่อเมื่อเจ้าหนี้ได้มีหนังสือบอกกล่าวการผิดนัดของลูกหนี้ไปยังผู้ค้าฯ ประกันและหนังสือดังกล่าว
ได้ไปถึงผู้ค้าฯ ประกันแล้ว และหากมีการบอกกล่าวการผิดนัดของลูกหนี้ไปยังผู้ค้าฯ ประกันภายหลัง
ฟ้องคดีและไม่มีการชำระหนี้ เจ้าหนี้ย่อมมีสิทธิฟ้องผู้ค้าฯ ประกันโดยวิธีการยื่นคำฟ้องเพิ่มเติมได้
ภายใน 5 ปี นับแต่วันที่มีการยื่นฟ้องลูกหนี้ (อายุความการฟ้องผู้ค้าฯ ประกันเริ่มนับใหม่
ตั้งแต่วันที่เจ้าหนี้ยื่นฟ้องลูกหนี้ ซึ่งเป็นวันที่เหตุที่ทำให้อายุความสะดุดหยุดลงสิ้นสุด)

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 1221/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 14

“ข้อความท้ายคำสั่ง”

เหตุให้ยื่นฟ้องเกินกำหนด – เข้าเหตุจำเป็นอื่นที่ศาลรับฟ้องได้ !?

Question ?

การฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งเรียกให้خذใช้คำสั่งใหม่ทดแทนที่ยื่นเมื่อพ้นกำหนดเวลาการฟ้องคดีแล้ว เนื่องจากรอการปฏิบัติจนครบระยะเวลาตามข้อความที่ระบุท้ายคำสั่งดังกล่าวถือเป็นเหตุจำเป็นอื่นที่ศาลปกครองอาจรับคำฟ้องไว้พิจารณาได้หรือไม่ ?

Answer

เมื่อหน่วยงานผู้ออกคำสั่งระบุข้อความท้ายคำสั่งในลักษณะที่อาจทำให้ผู้ฟ้องคดีเชื่อโดยสุจริตว่า จะต้องรอการปฏิบัติตามครบระยะเวลาหรือครบเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ท้ายคำสั่งเสียก่อน จึงจะสามารถนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองได้ อันเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลากรณีถือได้ว่ามีเหตุจำเป็นอื่นที่ศาลจะรับคำฟ้องไว้พิจารณาได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา 52 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 1206/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 15

ต้องกักตัวเพราะป่วยโควิด 19
เข้าเหตุจำเป็นอื่นที่ศาลรับฟ้องได้ !?

Question ?

การป่วยเป็นโรคโควิด 19 และต้องแยกกักตัวตามคำสั่งของแพทย์ ถือว่ามีเหตุจำเป็นอื่นที่ศาลจะรับคำฟ้องที่ยื่นเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีไว้พิจารณาได้หรือไม่ ?

Answer

ผู้ฟ้องคดี (ผู้ได้รับคำสั่งให้รื้อถอนอาคาร) ได้นำคดีมาฟ้องขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยยกอุทธรณ์เมื่อพ้นระยะเวลาการฟ้องคดี แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีติดเชื้อโควิด 19 และแพทย์ให้แยกกักตัวที่บ้านเป็นเวลา 14 วัน ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข การต้องแยกกักตัวที่บ้านในช่วงเวลาเดียวกันกับที่สามารถใช้สิทธิยื่นฟ้องคดี ถือเป็นเหตุที่เป็นอุปสรรคขัดขวางมิให้สามารถยื่นฟ้องภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดได้ จึงถือเป็นกรณีมีเหตุจำเป็นอื่นที่ศาลจะรับคำฟ้องไว้พิจารณาได้ตามมาตรา 52 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 1266/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 16

ขอให้ระงับการซื้อยาฟาวิพิราเวียร์ต้านไวรัสโอมิครอน ...
ศาลปกครองรับฟ้องได้หรือไม่ ?

Question ?

คำฟ้องที่ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสี่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและพวก)
ระงับการจัดซื้อยาฟาวิพิราเวียร์ และให้ทำการพิสูจน์ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผลข้างเคียง
ของผู้ป่วยที่ได้รับยาดังกล่าว ศาลปกครองจะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ?

Answer

เมื่อการจัดซื้อยาฟาวิพิราเวียร์เป็นงานทางนโยบายการสาธารณสุขของประเทศภายใต้สถานการณ์ฉุกเฉิน
และคำขอให้พิสูจน์ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผลข้างเคียงของผู้ป่วยที่ได้รับยาดังกล่าวจะต้องมีการศึกษาวิจัย
เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นที่ยอมรับทางการแพทย์ ซึ่งจะต้องอนุมัติเงินงบประมาณแผ่นดิน
เพื่อสนับสนุนโครงการ อันเป็นเรื่องเกี่ยวกับงานนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล
ศาลปกครองย่อมไม่อาจก้าวล่วงสั่งให้ระงับการจัดซื้อยาฟาวิพิราเวียร์หรือให้พิสูจน์ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ
ผลข้างเคียงและให้กำหนดมาตรการชดเชยดูแลค่าเสียหายจากการเสียชีวิตภายในเวลาที่ศาลกำหนดได้
ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีตามมาตรา 42 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 830/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 17

รถไฟวิ่งไม่ตรงเวลา ... ฟ้องศาลปกครองให้ รฟท.
แก้ไขปัญหาดังกล่าวได้หรือไม่ ?

Question ?

กรณีรถไฟวิ่งไม่ตรงเวลา เป็นเหตุให้ผู้โดยสารเดินทางล่าช้ากว่ากำหนด
สามารถฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้ รฟท. แก้ไขปัญหา
การให้บริการดังกล่าวได้หรือไม่ ?

Answer

เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ใช้บริการรถไฟทางไกลและอ้างว่าได้รับความเดือดร้อนอันเนื่องมาจากความล่าช้า
และไม่ตรงตามเวลา โดยได้แจ้งเรื่องไปยังการรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) รวมถึงร้องเรียนไปยัง
สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินแล้ว แต่ยังไม่ได้รับการแก้ไข จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง อันเป็น
คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ
หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองฯ และคำขอให้ รฟท. ปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด เป็นคำบังคับ
ที่ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดได้ตามมาตรา 72 วรรคหนึ่ง (2) ประกอบกับคดีประเภทนี้ไม่มีกฎหมาย
กำหนดให้ต้องดำเนินการตามขั้นตอนหรือวิธีการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายไว้โดยเฉพาะ
ก่อนนำคดีมาฟ้องต่อศาล ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีนี้ตามมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติ
เดียวกัน โดยต้องยื่นฟ้องภายใน 90 วัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 232/2567

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 18

ยื่นอุทธรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์พ้นเวลาไม่กี่ยี่สิบ ...
อ้างสัญญาณเน็ตไม่ดีได้หรือไม่ ?

Question ?

การยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลทางระบบงานคดีปกครองอิเล็กทรอนิกส์ในวันสุดท้าย
ของระยะเวลาที่สามารถใช้สิทธิได้ตามกฎหมาย และเป็นการยื่นเมื่อพ้นเวลาทำการ
ของศาลแล้ว จะอ้างว่าในวันดังกล่าวสัญญาณอินเทอร์เน็ตขัดข้อง
เพื่อขอให้ศาลรับอุทธรณ์ไว้พิจารณาได้หรือไม่ ?

Answer

การที่ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เวลา 16.43 น. ในวันครบกำหนด 30 วัน
นับแต่วันที่มีคำพิพากษา (กฎหมายกำหนดให้อุทธรณ์ภายใน 30 วัน) เมื่อวันดังกล่าวเป็นวันที่ข้อมูล
เข้าสู่ระบบงานคดีปกครองอิเล็กทรอนิกส์เสร็จสมบูรณ์ แต่เป็นการยื่นนอกเวลาทำการปกติ
ของศาลปกครอง (08.30 น.-16.30 น.) กรณีต้องถือว่าเป็นการยื่นอุทธรณ์ในวันทำการแรก
ที่ศาลเปิดทำการปกติถัดไป อันพ้นระยะเวลาอุทธรณ์ตามที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว และเมื่อการเข้าสู่
ระบบงานคดีด้วยวิธีการนี้จะต้องเชื่อมโยงกับระบบอินเทอร์เน็ต โดยบางครั้งเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
อาจใช้งานไม่ได้ตามปกติ จึงต้องเผื่อเวลาไว้ล่วงหน้าหากมีเหตุขัดข้องเกิดขึ้น
ดังนั้น การยื่นคำอุทธรณ์เมื่อพ้นระยะเวลา โดยอ้างเหตุเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไม่มีความเสถียรนั้น
ไม่อาจรับฟังได้ ศาลจึงมีคำสั่งไม่รับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 880/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 19

คู่กรณีถึงแก่ความตาย ... เข้าแทนที่โดยผลของกฎหมาย
หรือต้องยื่นคำขอต่อศาล ?

Question ?

การที่ทายาทของคู่กรณีผู้ถึงแก่ความตายมิได้ยื่นคำขอเข้าแทนที่ผู้ตายตามหมายแจ้งคำสั่งศาลภายในเวลาที่กำหนด และพ้น 1 ปี นับแต่วันที่คู่กรณีผู้นั้นถึงแก่ความตายแล้ว จะยังสามารถเข้ามาแทนที่ผู้ถึงแก่ความตายในการดำเนินคดีต่อไปได้หรือไม่ ?

Answer

มาตรา 53 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ กำหนดว่า ถ้าไม่มีผู้ยื่นคำขอเข้ามาแทนที่คู่กรณีผู้ถึงแก่ความตาย ศาลจะมีคำสั่งจำหน่ายคดีก็ได้ ซึ่งไม่ได้เป็นบทบังคับให้ศาลต้องจำหน่ายคดีออกจากสารบบความทันทีเมื่อไม่มีทายาทหรือบุคคลตามมาตรา 53 วรรคหนึ่ง ยื่นคำขอเข้าแทนที่ภายในกำหนด 1 ปี นับแต่วันที่คู่กรณีถึงแก่ความตาย แต่เป็นดุลพินิจของศาลที่จะสั่งจำหน่ายคดีหรือไม่ก็ได้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและเหตุผลอันสมควร

การที่ทายาทให้เหตุผลว่า เมื่อได้รับแจ้งกำหนดวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริงจากศาลแล้ว เข้าใจว่าคดีจะได้รับการพิจารณาพิพากษาแล้ว และเมื่อได้รับหมายแจ้งคำสั่งศาลที่ให้อำนาจเข้าแทนที่ผู้ตายนั้น เข้าใจว่าเมื่อตนเป็นทายาทโดยธรรมตามกฎหมาย ย่อมเป็นผู้เข้าแทนที่ผู้ตายโดยผลของกฎหมายแล้ว กรณีดังกล่าวเห็นได้ว่าทายาทไม่มีเจตนาที่จะเพิกเฉยไม่ดำเนินคดีนี้แทนคู่กรณีผู้ถึงแก่ความตายต่อไป และมีเหตุผลสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งอนุญาตให้เข้าแทนที่ผู้ตาย ดังนั้น เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมจึงอนุญาตให้ทายาทเข้าแทนที่คู่กรณีผู้ถึงแก่ความตายได้ แม้จะพ้นระยะเวลาการขอเข้าแทนที่ตามกฎหมายแล้ว

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 219/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 20

นอกเวลาทำการของศาล
แต่ภายในเวลาทำการของไปรษณีย์ ... ถือว่ายื่นวันใด ?

Question ?

การยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน
จะยึดถือเวลาทำการของไปรษณีย์หรือเวลาทำการของศาลปกครอง
(เวลาราชการ 08.30 น.-16.30 น.) ?

Answer

เมื่อศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาในวันที่ 24 มิถุนายน 2565 คู่กรณีซึ่งไม่พอใจ
ผลของคำพิพากษจะต้องยื่นอุทธรณ์ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่得有คำพิพากษา คือ ภายในวันที่ 24
กรกฎาคม 2565 แต่เมื่อวันดังกล่าวเป็นวันอาทิตย์ คู่กรณีจึงต้องยื่นอุทธรณ์ภายในวันที่ 25 กรกฎาคม 2565
(วันเริ่มทำการใหม่ต่อจากวันหยุดทำการ) การยื่นอุทธรณ์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน
ณ ที่ทำการไปรษณีย์พัทยาในวันที่ 25 กรกฎาคม 2565 เวลา 17.25 น. ซึ่งเป็นเวลาเปิดทำการ
ตามปกติของที่ทำการไปรษณีย์พัทยา (08.30 น.-19.00 น.)
ถือได้ว่าเป็นการยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นภายใน 30 วัน นับแต่วันที่
得有คำพิพากษา ศาลจึงมีคำสั่งให้รับอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณา

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 266/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 21

ยื่นอุทธรณ์คดีผ่านทางบริษัทขนส่งเอกชน
ถือว่ายื่นอุทธรณ์ต่อศาลในวันใด ?

Question ?

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น โดยยื่นผ่านบริษัทขนส่งเอกชน
ที่ไม่ใช่ตัวแทนหรือได้รับมอบหมายจากบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด
ให้ดำเนินกิจการไปรษณีย์ จะถือว่าวันใดเป็นวันที่ยื่นคำร้องต่อศาล ?

Answer

ผู้ฟ้องคดีฝากส่งคำร้องอุทธรณ์คำสั่งผ่านทางบริษัทขนส่งเอกชนเพื่อให้นำส่งศาลปกครอง
เมื่อบริษัทดังกล่าวประกอบกิจการรับขนส่งของและไม่ปรากฏว่าได้รับอนุญาตหรือมีสัญญาหรือข้อตกลง
ในการประกอบกิจการส่งไปรษณีย์กับบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด บริษัทขนส่งเอกชนจึงไม่ใช่
ตัวแทนหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายจากบริษัท ไปรษณีย์ไทยฯ ให้ดำเนินกิจการไปรษณีย์
การส่งคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวจึงมิใช่การยื่นต่อเจ้าพนักงานไปรษณีย์ และถือไม่ได้ว่าวันที่ส่ง
เอกสารแก่พนักงานของบริษัทขนส่งเอกชนเป็นวันที่ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
ของศาลตามมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ หากแต่วันที่สำนักงานศาลปกครอง
ได้ประทับรับคำอุทธรณ์ไว้ (วันที่ได้รับเอกสาร) จึงจะถือเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้อง
อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อศาลปกครอง

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 85/2567

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 22

ศาลไม่รับคำฟ้อง จะร้องขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้หรือไม่ ?

Question ?

กรณีที่ศาลปกครองมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาด้วยเหตุคดีที่ยื่นฟ้องไม่ใช่คดีปกครอง ผู้ฟ้องคดีจะยื่นคำขอให้ศาลพิจารณาพิพากษาคดีใหม่ได้หรือไม่ ?

Answer

เมื่อศาลปกครองวินิจฉัยในเรื่องเกี่ยวกับอำนาจศาลหรือเงื่อนไขการฟ้องคดีปกครองแล้วมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา โดยศาลยังไม่ได้มีคำพิพากษาในประเด็นเนื้อหาของคดี จึงเป็นกรณีที่ศาลยังไม่ได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองเสร็จเด็ดขาด ซึ่งไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่คู่กรณีหรือบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียจะมีสิทธิยื่นคำขอให้ศาลปกครองพิจารณาพิพากษาคดีหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองนั้นใหม่ได้ตามมาตรา 75 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 995/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)

เรื่องที่ 23

ใกล้เคียงคดีสำเร็จ : กรมอุทยานฯ พา “พลายเจ้าเงาะ” คีนสู่ป่าไพร

Question ?

คดีที่ราษฎรยื่นฟ้องต่อศาลปกครองขอให้กรมอุทยานแห่งชาติฯ ดำเนินการจับและเคลื่อนย้ายช้างป่า “พลายเจ้าเงาะ” ที่ออกมากินพืชผลชาวบ้าน เพื่อนำไปปล่อยไว้ในพื้นที่เหมาะสม สามารถเข้าสู่กระบวนการใกล้เคียงข้อพิพาทได้หรือไม่ ?

Answer

การจัดการปัญหาความขัดแย้งระหว่างคนกับช้างป่าเป็นหนึ่งในภารกิจที่รัฐจะต้องดำเนินการแก้ไขหรือขจัดให้หมดไป คดีดังกล่าวจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร ซึ่งเป็นลักษณะคดีที่สามารถนำเข้าสู่กระบวนการใกล้เคียงข้อพิพาทได้ และปัญหาดังกล่าวอาจยุติไปได้โดยการเจรจาทางออกร่วมกัน

เมื่อคู่กรณีทั้งสองฝ่ายสมัครใจเข้าร่วมการใกล้เคียง โดยตุลาการศาลปกครองที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ใกล้เคียงข้อพิพาทได้ดำเนินการใกล้เคียงคดีนี้จนประสบผลสำเร็จ และมีการจัดทำบันทึกข้อตกลงร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ศาลปกครองนครศรีธรรมราชจึงได้มีคำพิพากษาให้คดีเป็นอันเสร็จเด็ดขาดไปตามสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าว

คำพิพากษาศาลปกครองนครศรีธรรมราช
คำพิพากษตามยอม คดีหมายเลขแดงที่ 296/2566
อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 24

“แจ้งผิดภูมิลำเนา งานเข้าเทศบาล” เหตุเจ้าตัวอยู่เรือนจำ
แต่ส่งคำสั่งไปที่บ้าน !

Question ?

การแจ้งคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนทางไปรษณีย์
ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน ซึ่งในขณะนั้นบุคคลดังกล่าวถูกจำคุก
อยู่ในเรือนจำ จะถือว่าได้รับแจ้งคำสั่งและคำสั่งมีผลใช้บังคับแล้วหรือไม่ ?

Answer

เมื่อภูมิลำเนาของเจ้าหน้าที่ (ผู้ทำละเมิด) ในขณะที่ถูกจำคุก ได้แก่ เรือนจำตามมาตรา 47
แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การแจ้งคำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจึงต้องส่ง
ไปยังเรือนจำ การส่งคำสั่งไปยังที่อยู่ตามทะเบียนบ้าน ย่อมถือเป็นการแจ้งคำสั่งโดยไม่ชอบด้วย
มาตรา 47 แห่งประมวลกฎหมายเดียวกัน ประกอบมาตรา 69 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 อันไม่อาจถือได้ว่าผู้ทำละเมิดได้รับแจ้งคำสั่งเรียกให้
ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และคำสั่งดังกล่าวยังไม่ผลใช้บังคับแต่อย่างใด

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 817/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)

เรื่องที่ 25

เจ้าของเรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต เหตุลูกจ้างจับปลาในฤดูวางไข่ !

Question ?

กรณีเรือประมงถูกจับกุมเพราะเหตุลูกจ้าง (ผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือ) กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายที่ห้ามมิให้ทำการประมงในพื้นที่และระยะเวลาฤดูสัตว์น้ำมีไข่ วางไข่ เลี้ยงตัวอ่อนในบริเวณที่กำหนด โดยที่เจ้าของเรือมิได้รู้เห็นกับการกระทำความดังกล่าวด้วย การที่เจ้าหน้าที่มีคำสั่งให้ยึดเครื่องมือทำการประมง เพิกถอนใบอนุญาต และกักเรือประมง ถือเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

เจ้าของเรือซึ่งเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ ต้องควบคุมดูแล ทำความเข้าใจกับลูกจ้างเกี่ยวกับข้อห้ามต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการประมงอย่างเคร่งครัด และต้องรับผิดชอบในการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายของลูกจ้างตามมาตรการทางปกครองที่กำหนดไว้ เมื่อเรือประมงดังกล่าวทำการประมงโดยฝ่าฝืนมาตรา 70 อันเป็นความผิดร้ายแรงตามมาตรา 114 (5) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558 โดยจับปลาในห้วงเวลาที่ห้ามทำการประมง เจ้าของเรือจึงต้องรับผิดชอบในการกระทำความดังกล่าวของลูกจ้าง ดังนั้น การที่เจ้าหน้าที่ (คณะกรรมการมาตรการทางปกครอง) ใช้อำนาจออกคำสั่งพิพากิจชอบด้วยกฎหมายแล้ว

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 8/2567

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 26

พบซากโลมาในเรือ : เจ้าของเรือไม่มีส่วนรู้เห็น ต้องรับผิดชอบหรือไม่ !?

Question ?

กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบซากโลมาอืดบนเรือประมง อันถือเป็นการทำการประมง โดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรง เมื่อผู้ควบคุมเรือเป็นผู้กระทำผิด (รับโทษทางอาญาแล้ว) เจ้าของเรือซึ่งไม่ได้มีส่วนร่วมในการกระทำผิดดังกล่าว จะต้องรับผิดชอบหรือไม่ ?

Answer

เจ้าของเรือประมงซึ่งเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ แต่มิได้เป็นผู้ควบคุมเรือ ในขณะที่ทำการฝ่าฝืนกฎหมาย จึงไม่ต้องรับผิดชอบและรับโทษในส่วนของการผิดอาญา แต่ในฐานะผู้ได้รับใบอนุญาตย่อมต้องรับผิดชอบตามกฎหมายว่าด้วยการประมง โดยคณะกรรมการมาตรการทางปกครองมีอำนาจที่จะสั่งดังต่อไปนี้ (1) ยึดสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำประมงนั้น หรือเครื่องมือการทำประมง (2) ห้ามทำการประมงจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง (3) สั่งพักใช้ใบอนุญาต (4) เพิกถอนใบอนุญาต (5) กักเรือประมง ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงสภาพความร้ายแรงแห่งความผิด การกระทำผิดซ้ำ และการป้องกันมิให้ผู้กระทำผิดกระทำความผิดซ้ำอีก ดังนั้น การที่คณะกรรมการฯ มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์พิพาทจึงชอบด้วย มาตรา 113 วรรคหนึ่งและวรรคสี่ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. 2558

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อส. 17/2567

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)

เรื่องที่ 27

พักใช้ใบอนุญาต : เหตุให้เด็กอายุต่ำกว่าเกณฑ์ เล่นเกมเกิน 4 ชม !

Question ?

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการร้านเกม กรณีที่ปล่อยให้เด็กอายุ 16 ปี
เข้าใช้บริการเกินเวลาที่กำหนด ถือเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการร้านเกม ผู้ฟ้องคดีซึ่งรวมถึงลูกจ้างจึงมีหน้าที่
ต้องประกอบกิจการตามวัน เวลา และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด การที่ลูกจ้างปล่อยให้เด็กอายุ
ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่เกิน 18 ปี เข้าใช้บริการเกินเวลา 22.00 น. อันเป็นการกระทำความผิดกฎหมาย
ในนามของร้านผู้ฟ้องคดี จึงอาจถูกพักใช้ใบอนุญาตได้ตามมาตรา 71 วรรคหนึ่ง
แห่งพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. 2551

การที่ผู้ว่าฯ ในฐานะนายทะเบียนประจำจังหวัดได้มอบอำนาจให้รองผู้ว่าฯ ปฏิบัติราชการแทน
โดยได้มีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการดังกล่าว จึงเป็นการสั่งในฐานะนายทะเบียนประจำจังหวัด
ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว แม้ในคำสั่งจะไม่ได้ระบุว่าเป็นการสั่งในฐานะนายทะเบียนก็ตาม
คำสั่งพิพากาจึงมิใช่คำสั่งที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีอำนาจ ประกอบกับเป็นการกระทำความผิดอาญา
ที่ถูกจับกุมซึ่งหน้า อันเข้าข่ายยกเว้นที่ไม่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน
ดังนั้น คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการมีกำหนด 30 วัน จึงชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 242/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 28

ละเมิดผู้คำพิพากษณ์ : ไม่ต่อใบอนุญาต
เหตุไม่ทำตามประกาศที่ออกโดยไม่ชอบ !

Question ?

คำสั่งอธิบดีกรมวิชาการเกษตรที่ไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้รวบรวมเมล็ดพันธุ์ปาล์มน้ำมัน
เพื่อการค้าให้แก่ผู้ยื่นคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเอกสารไม่ครบถ้วนตามประกาศ
การจดทะเบียนผู้เพาะชำปาล์มน้ำมัน เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

เมื่อพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. 2518 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่มีบทบัญญัติมาตราใดให้อำนาจอธิบดี
หรือกรมวิชาการเกษตร หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ออกประกาศเกี่ยวกับการจดทะเบียนผู้เพาะชำปาล์มน้ำมัน
แต่ได้บัญญัติให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ประกาศกรมวิชาการเกษตรฯ พืพาท จึงเป็นกฎที่อธิบดีกรมวิชาการเกษตรออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
เนื่องจากไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ ดังนั้น การไม่ต่ออายุใบอนุญาต โดยอาศัยเหตุว่า
ผู้ยื่นคำขอไม่ได้ปฏิบัติตามประกาศที่ออกโดยไม่มีอำนาจดังกล่าว (ประกาศพืพาท) จึงถือเป็นคำสั่ง
ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเป็นการกระทำละเมิดที่กรมวิชาการเกษตรต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย
แก่ผู้ยื่นคำขอ และต้องพิจารณาคำขอต่อใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดต่อไป

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 2/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

เรื่องที่ 29

การใช้ดุลพินิจ ออก-ไม่ออก ใบอนุญาตอาวุธปืน :
มีคุณสมบัติครบ ไม่อนุญาตได้หรือไม่ ?

Question ?

การที่นายทะเบียนอาวุธปืนมีคำสั่งไม่อนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่ามีมากเกินไปจนความจำเป็นสำหรับป้องกันตัวและทรัพย์สิน เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

นายทะเบียนท้องที่มีดุลพินิจที่จะพิจารณาออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตตามคำขอ โดยคำนึงถึงเหตุผลความจำเป็นของผู้ยื่นคำขอเป็นราย ๆ ไปว่าจำเป็นต้องมีและใช้อาวุธปืนสำหรับใช้ในการป้องกันตัวหรือทรัพย์สิน หรือในการกีฬาหรือยิงสัตว์หรือไม่ และอย่างน้อยเพียงใดเป็นสำคัญ แม้ผู้ยื่นคำขอจะมีได้เป็นบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย แต่เมื่อมิได้มีอาชีพที่เกี่ยวกับการป้องกันหรือปราบปรามด้านความมั่นคงที่ต้องเสี่ยงภัย หรืออยู่ในสภาวะที่ต้องเสี่ยงอันตรายจากการถูกระบุรายชื่อต่อชีวิตและทรัพย์สินอันเกิดจากการประกอบอาชีพ และมีสถานที่ทำงานและบ้านพักตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง ซึ่งไม่ได้เป็นที่เปลี่ยวหรือห่างไกลจากชุมชน อีกทั้งยังเคยได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนแล้วจำนวน 5 กระบอก อันถือได้ว่าเพียงพอต่อการป้องกันตัวหรือทรัพย์สินแล้ว ดังนั้น คำสั่งไม่อนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนตามคำขอเพิ่มเติมอีก จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยเหตุผล และเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 130/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)

เรื่องที่ 30

ขอขุดดินในที่ผู้อื่น “ไม่มี” หนังสือยินยอม ... อนุญาต “ไม่ได้”

Question ?

การที่ อบต. อนุญาตให้ขุดดินตามคำขอของผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน
แปลงที่ขออนุญาต และไม่มีหนังสือยินยอมจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน
เป็นการกระทำละเมิดต่อเจ้าของที่ดินหรือไม่ ?

Answer

บุคคลที่จะแจ้งหรือขออนุญาตขุดดินได้จะต้องเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินแปลงที่ขออนุญาต
หากผู้ขอมิใช่เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน จะต้องแนบหลักฐานเป็นหนังสือแสดงความยินยอมของ
เจ้าของที่ดินแปลงนั้นมาประกอบการพิจารณาด้วย โดยเจ้าหน้าที่ต้องใช้ความระมัดระวังตามสมควร
ในการตรวจสอบเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินแปลงที่ขออนุญาต

เมื่อผู้ยื่นคำขอขุดดินได้แนบหนังสือแสดงความประสงค์ซื้อที่ดินแปลงที่จะขอขุดดิน ซึ่งไม่ใช่
หนังสือราชการ แต่เป็นเอกสารที่แสดงให้เห็นว่าอยู่ระหว่างทำเรื่องเสนอซื้อที่ดินจากเจ้าของที่ดิน และไม่ใช่
เอกสารสิทธิที่แสดงว่าผู้ขุดดินเป็นเจ้าของที่ดินแปลงดังกล่าว การที่เจ้าหน้าที่ของ อบต. มีคำสั่งอนุญาต
ให้ขุดดินในที่ดินแปลงพิพาทอันเป็นเหตุให้เจ้าของได้รับความเสียหายจากการถูกขุดหน้าดินและมูลค่า
ที่ดินลดลง กรณีจึงเป็นการกระทำละเมิดที่ อบต. ต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่เจ้าของที่ดิน

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 405/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 31

“ป่วยจิตเภท” ให้พ้นสภาพนักศึกษาแพทย์
โดยรับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต ชอบหรือไม่ !?

Question ?

มติสภามหาวิทยาลัยที่อนุมัติปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตรการแพทย์
ให้แก่ผู้ฟ้องคดี และให้พ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต
เพราะเหตุป่วยด้วยโรคจิตเภท เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

เมื่อคณะแพทยศาสตร์ได้ให้ผู้ฟ้องคดีเข้ารับการรักษาและเฝ้าระวังฟื้นฟูอาการป่วยของตน
อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งยังได้ให้โอกาสในการกลับเข้าศึกษาต่อในคณะแพทยศาสตร์ได้โดยมีเงื่อนไข
แต่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินตามเงื่อนไขที่กำหนด และคณะกรรมการ
ประจำคณะแพทยศาสตร์มีมติยืนยันว่าความเจ็บป่วยด้วยโรคจิตเภทของผู้ฟ้องคดีน่าจะเป็นอุปสรรค
และอาจก่อให้เกิดปัญหาการปฏิบัติงานในวิชาชีพแพทย์ ดังนั้น การที่สภามหาวิทยาลัยมีมติ
อนุมัติปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตรการแพทย์ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี
และให้ผู้ฟ้องคดีพ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต
จึงเป็นการใช้ดุลพินิจออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 211/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)

เรื่องที่ 32

ฟ้องขอให้ออกกฎ “คุ้มครองสิ่งแวดล้อม” บริเวณอ่างเก็บน้ำ

Question ?

การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ออกกฎกระทรวงกำหนดให้พื้นที่บริเวณอ่างเก็บน้ำเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ถือเป็นการละเลย/ล่าช้าต่อหน้าที่หรือไม่ ?

Answer

เมื่อตามกฎหมายกำหนดว่าการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะออกกฎกระทรวงดังกล่าวได้ จะต้องมีความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติก่อน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าร่างกฎกระทรวงฯ ยังไม่ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการฯ ทำให้คณะกรรมการฯ ยังไม่อาจแนะนำให้ออกกฎกระทรวงฯ ได้ กรณีจึงยังฟังไม่ได้ว่ารัฐมนตรีฯ ละเลยต่อหน้าที่ และเมื่อเป็นที่ยึดตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นว่าหลังจากที่สำนักงานนโยบายและแผนฯ ได้รับรายงานการศึกษาเรื่องดังกล่าว ก็ได้เสนอร่างกฎกระทรวงฯ ให้คณะกรรมการฯ พิจารณาส่ง 5 ครั้ง แต่ก็ไม่ได้รับความเห็นชอบ ซึ่งจนถึงวันที่มีการยื่นฟ้องคดีรวมระยะเวลาประมาณ 6 ปี ก็ยังไม่ได้มีการเสนอร่างกฎกระทรวงฯ ให้คณะกรรมการฯ พิจารณาอีก จึงถือว่าสำนักงานนโยบายและแผนฯ ดำเนินการล่าช้าเกินสมควร ศาลปกครองสูงสุดจึงยืนตามศาลปกครองชั้นต้นที่พิพากษาให้สำนักงานนโยบายและแผนฯ ดำเนินการเสนอร่างกฎกระทรวงฯ ให้คณะกรรมการฯ พิจารณาจนกว่าจะมีมติให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบภายใน 180 วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 206/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)

เรื่องที่ 33

รายงานการประชุมของ ป.ป.ช. ไม่ใช่เรื่องที่จะขอแล้ว
ให้กันได้ ... จริงหรือ !?

Question ?

การที่สำนักงาน ป.ป.ช. ไม่เปิดเผยข้อมูลตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัย
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ที่ได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลแก่ผู้ยื่นคำขอ
เป็นการละเลยต่อหน้าที่หรือไม่ ?

Answer

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการไต่สวนซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ย่อมไม่เป็นอุปสรรคต่อการ
ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้
 อีกทั้งข้อมูลข่าวสารตามที่ขอก็เป็นรายงานข้อเท็จจริงหรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้พิจารณาทำคำวินิจฉัย
ของ ป.ป.ช. มิใช่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐที่ไม่อาจเปิดเผยได้
(มาตรา 15 วรรคหนึ่ง (2) และ (3) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540)

เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชน
ที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามที่ขอจึงเปิดเผยได้ ประกอบกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัย
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอย่อมเป็นที่สุด และมีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐ
และเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ต้องปฏิบัติตาม ดังนั้น การที่สำนักงาน ป.ป.ช. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว
จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 224/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 34

ส่งหลักฐานเบิกค่าเช่าบ้านครบ : แม่เจ้าตัวโอนย้าย ...
ผู้มีอำนาจต้องสั่งการ !

Question ?

กรณีผู้ยื่นคำขอเบิกค่าเช่าบ้านได้ยื่นเอกสารประกอบคำขอพร้อมกับแนบเอกสารหลักฐานที่ได้รับแจ้งว่าไม่ครบถ้วนจนครบถ้วนแล้ว และต่อมาได้โอนย้ายไปหน่วยงานอื่น
ผู้มีอำนาจพิจารณาในหน่วยงานเดิมจำต้องสั่งการใด ๆ หรือไม่ ?

Answer

เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ยื่นเอกสารประกอบคำขอเบิกค่าเช่าบ้านเข้ามาใหม่แล้ว หน่วยงานของรัฐ (อบต.) จึงควรที่จะได้มีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งเกี่ยวกับคำขอดังกล่าว โดยมีคำสั่งตามหลักเกณฑ์ในเรื่องการเบิกค่าเช่าบ้านที่ใช้บังคับขณะนั้น เมื่อไม่ปรากฏว่าได้มีการดำเนินการอะไรต่อไปเกี่ยวกับขั้นตอนคำขอรับเงินค่าเช่าบ้าน หรือมีคำสั่งปฏิเสธสิทธิเกี่ยวกับคำขอดังกล่าว จึงถือ อบต. ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 94/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)

เรื่องที่ 35

ฟ้องห้ามเพื่อนบ้านประกอบกิจการจัดเก็บเม็ดพลาสติกในบ้านพัก

Question ?

การประกอบกิจการจัดเก็บเม็ดพลาสติกในบ้านพักเพื่อจำหน่ายต่อ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือไม่ และจะถือว่าผู้อำนวยการเขตละเลยต่อหน้าที่ในการควบคุมและป้องกันเหตุจากอัคคีภัยตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ ?

Answer

การเก็บสินค้าเป็นเม็ดพลาสติกรีไซเคิลบรรจุกระสอบไว้จำนวนมาก ซึ่งอยู่ในระหว่างเตรียมขนส่งสินค้าไปยังผู้ซื้อ โดยไม่พบว่ามีการขออนุญาตผลิตเม็ดพลาสติก และเม็ดพลาสติกไม่เข้านิยามเป็นวัตถุไวไฟ การจัดเก็บเพื่อจำหน่ายจึงไม่เข้าข่ายประเภทกิจการควบคุมตามมาตรา 32

แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดสิ่งที่ทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่าย ลงวันที่ 13 สิงหาคม 2546 รวมทั้งไม่เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องควบคุมตามกฎหมายกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2560 การประกอบกิจการดังกล่าวจึงสามารถกระทำได้อีกทั้งผู้ครอบครองอาคารมีพฤติการณ์ให้ความร่วมมือตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ในการจัดหาอุปกรณ์เพื่อป้องกันอัคคีภัยอันถือว่าผู้อำนวยการเขตได้ดำเนินการตรวจสอบและป้องกันอัคคีภัยแล้วโดยมิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 473/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 36

ละเมิดจากเหตุลงโทษทหารใหม่ผิดวิธี ต้องไต่เบี่ยครูฝึกภายในเมื่อใด ?

Question ?

กรณีครูฝึกลงโทษปรับปรุงวินัยพลทหารจนถึงแก่ความตาย และหน่วยงานต้นสังกัดได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหาย (ครอบครัว) แล้ว จะมีสิทธิไต่เบี่ยเจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิด (ครูฝึก) ภายในกำหนดเวลาใด ?

Answer

เมื่อหน่วยงานของรัฐ (กองทัพบก) ได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหาย จากเหตุเจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอกแล้ว (ลงโทษทหารเกณฑ์จนถึงแก่ความตาย) ย่อมมีสิทธิไต่เบี่ยเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน (ใช้สิทธิเรียกร้อง) ภายในกำหนด 1 ปี นับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ซึ่งเป็นคนละกรณีกับการกระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ (ทำให้หน่วยงานเสียหายโดยตรง เช่น เบิกจ่ายเงินโดยผิดระเบียบ) ที่จะใช้อายุความ 2 ปี นับแต่วันที่รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้พึงจะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อม. 318/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 37

บัตรเข้าอุทยานสูญหายหรือจำหน่ายแต่ไม่ส่งเงิน !
หัวหน้าหน่วยต้องรับผิดชอบเพียงใด ?

Question ?

เมื่อบัตรค่าธรรมเนียมเข้าอุทยานแห่งชาติสูญหายโดยไม่สามารถตรวจสอบได้
หัวหน้าหน่วยงานต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือไม่ เพียงใด ?

Answer

การที่หัวหน้าหน่วยงานไม่ควบคุมกำกับดูแลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด ทำให้บัตรค่าธรรมเนียมเข้าอุทยานแห่งชาติสูญหาย และไม่รายงานให้ผู้บังคับบัญชาของตนทราบ ถือเป็นพฤติกรรมที่ไม่เอาใจใส่ในการดูแลรักษาทรัพย์สินของทางราชการ และเป็นการกระทำที่ปราศจากความระมัดระวังเช่นวิญญูชนพึงมี จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช แต่ทั้งนี้ควรหักส่วนความรับผิดชอบในความบกพร่องของหน่วยงานออก เนื่องจากเหตุที่บัตรดังกล่าวสูญหายส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดแคลนบุคลากร ทำให้หัวหน้าหน่วยงาน (ผู้ฟ้องคดี) ต้องปฏิบัติงานหลายหน้าที่ ซึ่งส่งผลให้ไม่อาจใช้ความละเอียดรอบคอบในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติงาน (การจำหน่ายบัตร และการนำส่งเงินพร้อมต้นขั้วบัตรค่าธรรมเนียม) ของผู้ใต้บังคับบัญชาได้เท่าที่ควร

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 223/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)

เรื่องที่ 38

“จงใจละเมิด” พฤติการณ์ไปในทางทุจริต ... ต้องรับผิดชอบเต็มจำนวน !?

Question ?

คำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวนความเสียหาย กรณีจัดทำเอกสารเท็จและเบิกจ่ายเงินไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

Answer

เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดเป็นข้าราชการพลเรือน ปฏิบัติราชการในตำแหน่งเสมียนตราอำเภอ มีหน้าที่ในการจัดทำบัญชีถือจ่ายเงินงบประมาณและเอกสารการรับ-จ่ายเงินเพื่อเบิกจ่ายเป็นค่าตอบแทน ตำแหน่งและเงินอื่น ๆ ให้แก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ซึ่งต้องปฏิบัติให้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย และด้วยความสุจริต แต่ได้ทำการปลอมแปลงเอกสาร ปลอมลายมือชื่อผู้เบิกเงิน-รับเงิน โดยเบิกเงิน งบประมาณตามหลักฐานดังกล่าวเกินจำนวนที่เป็นจริง แล้วนำไปใช้เป็นประโยชน์ต่อตนเองหรือผู้อื่น อันเป็นการกระทำทุจริตโดยอาศัยโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบ ด้วยกฎหมาย ซึ่งเป็นพฤติการณ์ที่ร้ายแรงและควรต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวน ตามมาตรา 8 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ดังนั้น คำสั่งของอธิบดีกรมการปกครองที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แก่ทางราชการเต็มจำนวนความเสียหาย จึงชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 1203/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)

เรื่องที่ 39

เบิกจ่ายเงินไปทำงานต่างประเทศให้ผู้ไม่มีสิทธิ จึงต้องรับผิดทางละเมิด

Question ?

นายกเทศมนตรีอนุมัติโครงการอบรมสัมมนาและดูงานต่างประเทศ โดยมีผู้ไม่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางรวมอยู่ด้วย ปลัดเทศบาล (ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น) ซึ่งเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องในการขออนุมัติเบิกจ่ายต้องรับผิดหรือไม่ ?

Answer

การที่ปลัดเทศบาลลงนามในฐานะผู้เห็นชอบโครงการและลงนามผ่านสัญญาจ้างเงิน รวมทั้งเสนอเห็นควรอนุมัติในฎีกาเบิกเงินต่อผู้มีอำนาจอนุมัติ (นายกเทศมนตรี) โดยไม่มีการคัดค้านเป็นลายลักษณ์อักษรว่ามีผู้ไม่สามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปศึกษาดูงานได้ (รองผู้ว่าฯ และนักวิชาการส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากไม่อยู่ในความหมายของคำว่า “ผู้บริหารท้องถิ่น” และ “เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น”) รวมทั้งมิได้เป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบโครงการอบรมสัมมนาและศึกษาดูงานต่างประเทศที่พิพาท ถือเป็นการกระทำโดยไม่ได้ใช้ความระมัดระวังในการตรวจสอบ กลั่นกรอง และปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายและเบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์มาตรฐานซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจะพึงต้องมีเป็นอย่างมาก พฤติการณ์เป็นการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และต้องรับผิดในผลแห่งการละเมิดดังกล่าวตามสัดส่วนแห่งความรับผิดชอบของตน

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อผ. 53/2567

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)

เรื่องที่ 40

มูลเหตุละเมิดเกิดจากผู้บังคับบัญชา ... ต้องรับผิดชอบมากกว่าเจ้าหน้าที่ !

Question ?

กรณีมูลเหตุละเมิดเกิดจากการกระทำของผู้บังคับบัญชาเป็นสำคัญ
หน่วยงานของรัฐจะนำแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบตามหลักเกณฑ์
ที่กระทรวงการคลังกำหนดไว้ มาใช้บังคับได้หรือไม่ ?

Answer

การที่ผู้บริหารท้องถิ่นได้กำหนดนโยบาย รวมทั้งอนุมัติให้ดำเนินโครงการและอนุมัติให้เบิกเงิน
เป็นค่าพาหนะให้กับกลุ่มแม่บ้านที่มีรายชื่อบรรทุก ทั้งที่ไม่ได้จัดการฝึกอบรมจริงและเป็นการจัดทำ
เอกสารส่งใช้เงินยืมไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ พฤติการณ์ถือได้ว่าเป็นการกระทำโดยจงใจ
หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง อันเป็นการกระทำละเมิดต่อหน่วยงาน และเมื่อการกระทำละเมิด
มีมูลเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการกำหนดนโยบายของฝ่ายบริหารที่ต้องการหลีกเลี่ยงระเบียบการเบิกจ่ายเงิน
ของทางราชการ ผู้บังคับบัญชาจึงพึงต้องรับผิดชอบมากกว่าเจ้าหน้าที่อื่น กรณีจึงไม่อาจนำแนวทาง
การกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0406.2/ว. 66 ลงวันที่
25 กันยายน 2550 มาใช้บังคับได้ โดยเห็นสมควรกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบ ดังนี้ 1. กลุ่มผู้บังคับบัญชา
ให้รับผิดชอบร้อยละ 95 ของค่าเสียหาย (ผู้ผ่านงาน (ขั้นต้น/ขั้นกลาง) ให้รับผิดชอบร้อยละ 45 และผู้อนุมัติ
(ขั้นสูง) ให้รับผิดชอบร้อยละ 50) และ 2. กลุ่มผู้ปฏิบัติ ให้รับผิดชอบร้อยละ 5 ของค่าเสียหาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 590/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 41

ปีนหลวงหายจากคลัง : ไม่มี ไม่หนี ไม่จ่าย ... สุดท้ายถูกยึดทรัพย์ !

Question ?

การออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ชุดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่หน่วยงานของรัฐ กรณีกระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ และต่อมาได้มีคำสั่งแก้ไขจำนวนเงินที่ต้องชดใช้เพิ่มขึ้นตามความเห็นของกระทรวงการคลัง หากเจ้าหน้าที่เพิกเฉยไม่ชดใช้ จะมีผลอย่างไร ?

Answer

กรณีที่หน่วยงานของรัฐออกคำสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงเฉพาะจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่ต้องชดใช้เพื่อให้เป็นไปตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ไม่ถือเป็นการออกคำสั่งใหม่ (เป็นเพียงการแก้ไขคำสั่งแรก) ซึ่งหากเจ้าหน้าที่ไม่ชดใช้เงิน หรือชดใช้แล้วแต่ยังไม่ครบถ้วน และหน่วยงานได้มีหนังสือเตือนแล้ว แต่ไม่มีการปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ครบถ้วน กฎหมายให้อำนาจผู้ออกคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางปกครอง เพื่อบังคับให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าวได้

ทั้งนี้ หน่วยงานสามารถใช้มาตรการบังคับทางปกครองได้ภายใน 10 ปี นับแต่วันที่ออกคำสั่งให้ผู้กระทำละเมิดชดใช้เงินแก่หน่วยงาน โดยเริ่มนับแต่วันที่มิคำสั่งแก้ไขคำสั่งแรก (มิใช่ นับแต่วันที่รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน เนื่องจากวันดังกล่าวยังไม่มีการสั่งให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบชดใช้เงินเพิ่มขึ้น อันจะใช้มาตรการบังคับทางปกครองแก่ผู้รับคำสั่งได้)

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อม. 224/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 42

บุกรุกป่า อ้างปึกหลักชั่วคราว : แจ้งเตือนผิดวิธี
เจ้าหน้าที่รื้อถอนชอบหรือไม่ ?

Question ?

เจ้าหน้าที่มีคำสั่งและหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ พร้อมทั้งให้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างภายในเวลาที่กำหนด เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตาม การที่เจ้าหน้าที่รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว ถือเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ ?

Answer

พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติ มีอำนาจสั่งให้ผู้ฟ้องคดีรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างภายในเวลาที่กำหนดได้ ซึ่งก่อนจะมีการใช้มาตรการบังคับทางปกครองรื้อถอนเพิงพักของผู้ฟ้องคดีนั้น เจ้าหน้าที่ได้มีคำเตือนเป็นหนังสือ โดยกำหนดไปพร้อมกับคำสั่งทางปกครองและระบุไว้อย่างชัดเจนว่าให้รื้อถอนเพิงพัก โดยได้กำหนดระยะเวลาให้ตามสมควร หากฝ่าฝืนเจ้าหน้าที่จะเข้าดำเนินการเองพร้อมแจ้งประมาณการค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและเงินเพิ่มที่ผู้ฟ้องคดีต้องรับผิดชอบไว้แนบท้ายคำสั่งกรณีจึงเป็นการดำเนินการตามมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นแล้ว (ปัจจุบันใช้บังคับตามมาตรา 63/22)

ทั้งนี้ แม้จะมีได้แจ้งคำสั่งและคำเตือนโดยการประกาศในหนังสือพิมพ์ซึ่งแพร่หลายในท้องถิ่นนั้นตามมาตรา 73 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่เมื่อมีการปิดประกาศ ณ ที่ทำการของทางราชการและพื้นที่เกิดเหตุพิพาทและผู้ฟ้องคดีได้รับทราบแล้วจากแกนนำและป้ายประกาศดังกล่าว การดำเนินการโดยไม่ถูกต้องตามวิธีการที่กฎหมายกำหนดกรณีนี้ จึงไม่มีผลถึงขนาดทำให้การใช้มาตรการทางปกครองเข้ารื้อถอนของเจ้าหน้าที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 385/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 43

การนำอายุความอาญาที่ยาวกว่ามาใช้ ... เรียกให้ชำระเงินในมูลละเมิด

Question ?

กรณีเจ้าหน้าที่จัดซื้อที่ดินโดยทุจริตและถูกตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ซึ่งเป็นความรับผิดทางแพ่งที่เป็นความผิดทางอาญาด้วย การเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้เงินในมูลละเมิดดังกล่าว มีกำหนดอายุความอย่างไร ?

Answer

กรณีที่หน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ หากความเสียหายดังกล่าวมีมูลอันเป็นความผิดที่มีโทษตามประมวลกฎหมายอาญา สิทธิที่จะเรียกร้องให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน นอกจากจะต้องอยู่ภายในระยะเวลาตามมาตรา 10 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 (1 ปี หรือ 2 ปี แล้วแต่กรณี) แล้ว ในส่วนอายุความนับแต่วันทำละเมิดนั้น ให้ใช้อายุความฟ้องคดีอาญาที่ยาวกว่าตามมาตรา 448 วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบมาตรา 51 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งอาจปรากฏการกระทำความผิดอาญานั้นอยู่ในคำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือการบรรยายมาในคำฟ้องหรือเอกสารท้ายคำฟ้องก็ได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะได้มีการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญาโดยการร้องทุกข์กล่าวโทษ หรือฟ้องคดีหรือไม่ก็ตาม

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 962/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 44

“เชคสเปียร์ยังไม่ตาย” สุดท้าย ... ศาลให้ฉายได้ !

Question ?

คำสั่งของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ที่ไม่อนุญาตให้นำภาพยนตร์เรื่อง “เชคสเปียร์ต้องตาย” ออกเผยแพร่ในราชอาณาจักรไทย ถือเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้สร้างภาพยนตร์หรือไม่ ?

Answer

แม้ภาพยนตร์ดังกล่าวจะมีเนื้อหาบางตอนที่สื่อให้เห็นว่าเป็นสังคมไทยและฉากความรุนแรงตอนท้ายเรื่อง มีลักษณะคล้ายคลึงกับ “เหตุการณ์ 16 ตุลาฯ” แต่ก็มิได้ต้องการจะสื่อสารหรือแสดงความคิดเห็นในเชิงวิพากษ์วิจารณ์ต่อเหตุการณ์ความไม่สงบในวันที่ 16 ตุลาคม 2519 แต่อย่างใด และฉากความรุนแรงนี้ใช้เวลาประมาณ 1-2 นาที ซึ่งไม่น่าจะทำให้ผู้ชมภาพยนตร์เข้าใจว่าเป็นเหตุการณ์ดังกล่าวหรือหากเข้าใจว่าเป็นการเลียนแบบ ก็เห็นได้ว่าเหตุการณ์ความไม่สงบนี้ได้ยุติไปนานแล้ว ประกอบกับปัจจุบันก็ได้มีการจัดงานรำลึกทุกปีและมีการเผยแพร่ภาพเพื่อให้อนุชนรุ่นหลังได้เรียนรู้ถึงความผิดพลาดในอดีต กรณีจึงไม่น่าจะก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีระหว่างคนในชาติจากฉากพิพาทของภาพยนตร์ นอกจากนี้ หากเห็นว่าเนื้อหาที่มีความรุนแรงมากเกินไป หรืออาจทำให้บุคคลที่ยังมีวิจารณญาณไม่เพียงพอเกิดความเข้าใจผิดหรือเครียดเกินสมควรก็สามารถใช้ดุลพินิจจัดประเภทให้เป็นภาพยนตร์ที่ห้ามผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ดูได้ ดังนั้น คำสั่งพิพากษาจึงเป็นการจำกัดเสรีภาพของบุคคลที่ไม่เข้าเงื่อนไขเพื่อรักษาความมั่นคงแห่งรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ เกียรติยศ ชื่อเสียง สิทธิในครอบครัว หรือความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันหรือระงับความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชนตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 (ใช้บังคับในขณะนั้น) กำหนด และถือเป็นการกระทำละเมิดที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการดังกล่าวต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้สร้างภาพยนตร์ตามกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 7/2567

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 45

เผาไฟไล่แมลงตามวิถีชาวบ้าน ฟ้องศาลเพราะเป็นภูมิแพ้ !

Question ?

การที่นายกเทศมนตรีไม่แก้ไขเหตุรำคาญจากการเผาไฟไล่แมลง
ให้หมดสิ้นไป เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้อยู่อาศัยข้างเคียง
ที่เทศบาลต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนหรือไม่ ?

Answer

แม้การเผาไฟไล่แมลงให้สัตว์เลื้อยจะเป็นวิถีชีวิตของชาวบ้าน แต่หากควันไฟได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของผู้อยู่อาศัยข้างเคียง จนเกิดอาการเจ็บป่วยที่แพทย์ลงความเห็นว่ามีส่วนมาจากควันไฟ ย่อมถือเป็นเหตุรำคาญตามมาตรา 25 (4) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่ระงับเหตุและต้องดำเนินการเพื่อให้เหตุรำคาญที่เกิดขึ้นนั้นหมดสิ้นไป โดยการออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสถานที่นั้นระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควร หากยังฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ต้องดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน เมื่อนายกเทศมนตรีมิได้ดำเนินการดังกล่าว ย่อมถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ส่วนการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากอาการป่วยโรคภูมิแพ้ นั้น ค่ารักษาพยาบาลถือเป็นค่าเสียหายโดยตรง แต่เมื่อผู้ฟ้องคดี (ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง) มิได้เรียกร้องค่าเสียหายส่วนนี้มาตั้งแต่ฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจยื่นคำขอเพิ่มเติมในชั้นอุทธรณ์คำพิพากษาได้

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 280/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 46

กลิ่นจากร้านข้าวแกง “คนกินหอม ช่างบ้านฉุน” ว้าวุ่นเจ้าหน้าที่ !

Question ?

เมื่อมีปัญหาร้องเรียนเรื่องกลิ่นในการประกอบอาหารของร้านข้าวแกงมาเป็นเวลานาน จะถือว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่น (นายกเทศมนตรี) ละเลยต่อหน้าที่ในการป้องกัน และระงับเหตุรำคาญตามที่กฎหมายกำหนดและต้องชดใช้ค่าเสียหาย ให้แก่ผู้ร้องเรียนซึ่งเป็นผู้อยู่อาศัยข้างเคียงหรือไม่ ?

Answer

เมื่อปรากฏว่านายกเทศมนตรียังไม่ได้ใช้อำนาจในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการป้องกันและระงับ มิให้มีการก่อเหตุรำคาญอย่างครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด ประกอบกับเจ้าของร้านข้าวแกง ไม่ให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาเหตุรำคาญตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่และเหตุรำคาญยังไม่หมดสิ้นไป จึงถือว่านายกเทศมนตรีละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขกำหนดให้ต้องปฏิบัติ การที่ผู้ฟ้องคดี (ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง) มีพยานหลักฐานเป็นใบรับรองแพทย์ของโรงพยาบาลที่ตนรักษาตัว ระบุเพียงว่ามารับการตรวจรักษาโรคถุงลมโป่งพองและหลอดลมอักเสบเรื้อรัง (โรคดังกล่าวเกิดได้จาก หลายสาเหตุ) แต่ไม่ได้ระบุสาเหตุของโรคว่าเกิดจากได้รับกลิ่นฉุนจากการประกอบอาหาร อีกทั้งความเจ็บป่วยไม่ถึงขนาดที่จะเป็นเหตุให้ไม่สามารถใช้ชีวิตปกติในการประกอบอาชีพได้ จึงรับฟังไม่ได้ว่าความเสียหายดังกล่าวเป็นผลโดยตรงจากการที่นายกเทศมนตรีละเลยต่อหน้าที่ ในการป้องกันและระงับเหตุรำคาญจากกลิ่นในการประกอบอาหารของร้านข้าวแกงพิพาท จึงไม่อาจถือได้ว่าเทศบาลกระทำละเมิดที่จะต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 216/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 47

ฟ้องขอค่าเสียหายเหตุติดตั้งลิฟต์ผู้พิการล่าช้า ... ในสถานีรถไฟฟ้า BTS

Question ?

การที่ กทม. ดำเนินการจัดให้มีลิฟต์และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้พิการและผู้สูงอายุ ตามคำพิพากษาของศาลล่าช้า ถือเป็นกรกระทำละเมิดต่อผู้พิการที่ต้องชดใช้ ค่าเสียหายให้หรือไม่ เพียงใด ?

Answer

แม้ กทม. จะประสบปัญหาและอุปสรรคหลายประการ และมีเหตุผลเพียงพอจะรับฟังได้ว่าการก่อสร้าง ลิฟต์ในบางจุดมีข้อจำกัด รวมทั้งจะต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการเพื่อให้ครบถ้วน อีกทั้งได้มีการ พยายามปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดเรื่อยมาก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาถึงวันที่พ้นกำหนด ระยะเวลาที่ต้องดำเนินการ ซึ่งล่วงเลยมากกว่า 5 ปี อันถือเป็นระยะเวลาที่ล่าช้าเกินสมควร ย่อมส่งผล โดยตรงต่อผู้ฟ้องคดี (ผู้พิการ) ที่ต้องประสบกับอุปสรรคและไม่ได้ได้รับความสะดวกตามสมควรในการ ใช้บริการรถไฟฟ้า BTS ได้อย่างเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป อันเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่อ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่เมื่อปัญหาความเดือดร้อนดังกล่าวได้รับการแก้ไขบรรเทาไปบ้างแล้ว และไม่ถึงขนาดทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่อาจเข้าถึงประโยชน์จากรถไฟฟ้า BTS ได้เสียทีเดียว พฤติการณ์ในการ กระทำละเมิดถือไม่ได้ว่าเป็นไปโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงเห็นสมควรกำหนด ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่อยู่ในพื้นที่บริการรถไฟฟ้ารายละ 5,000 บาท

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อร. 101/2564

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)

เรื่องที่ 48

ฝ่าฝืนใช้ทางห้าม : ชีมอเตอร์ไซด์ประสบภัย อ่างไม่มีแสงไฟ ... ใครรับผิดชอบ ?

Question ?

การที่กรมทางหลวงไม่ดูแลถนน (ช่องทางหลัก) ที่อยู่ระหว่างปรับปรุงซ่อมแซม ให้มีแสงสว่างอย่างเพียงพอ เป็นเหตุให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ซึ่งฝ่าฝืนป้ายห้ามใช้ทาง ประสบอุบัติเหตุ ถือเป็นกรกระทำละเมิดต่อผู้ขับขี่หรือไม่ ?

Answer

เมื่อผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ (ผู้ฟ้องคดี) พักอาศัยอยู่ใกล้ที่เกิดเหตุและได้ใช้เส้นทางนี้มาก่อน ย่อมต้องทราบว่าการปรับปรุงซ่อมแซมผิวถนนเป็นระยะ ๆ และให้เฉพาะรถยนต์มีสิทธิใช้ช่องทางหลัก การที่ผู้ฟ้องคดีได้ขับขี่รถจักรยานยนต์ในช่องทางหลัก โดยที่ทางคูชนานักยังสามารถใช้วิ่งสัญจร ได้เป็นปกติ จึงไม่มีเหตุผลความจำเป็นอื่นใดที่จะต้องเสี่ยงไปขับขี่รถจักรยานยนต์ในช่องทางหลัก ทั้งที่มีการติดตั้งป้ายห้ามรถจักรยานยนต์เข้าใช้ทางหลักไว้ อันเป็นการฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจร ดังนั้น แม้ในวันเกิดเหตุบริเวณดังกล่าวจะไม่มีแสงสว่างจากเสาไฟฟ้า ซึ่งเกิดจากการที่เจ้าหน้าที่ ของแขวงทางหลวงไม่ได้บำรุงรักษาเสาไฟฟ้าให้ส่องสว่าง อันเป็นการละเลยต่อหน้าที่ก็ตาม แต่ก็ไม่สามารถกล่าวถึงการเกิดอุบัติเหตุร้ายอื่น ความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้รับจึงเป็นผลโดยตรงมาจากการกระทำโดยประมาทเลินเล่อของผู้ฟ้องคดีเอง มิได้เป็นผลโดยตรงมาจากการที่เจ้าหน้าที่ดังกล่าว ละเลยต่อหน้าที่แต่อย่างใด กรณีจึงไม่ถือเป็นการกระทำละเมิดที่กรมทางหลวงในฐานะหน่วยงานของรัฐ ต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อผ. 27/2567

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)

เรื่องที่ 49

นายยะเจ้ากรรมไหลเข้าที่นา ฟ้องขอค่าเยียวยาความเสียหาย

Question ?

การที่นายยะจากระบบฝังกลบขยะมูลฝอยของเทศบาลไหลล้นเข้าไป
ในนาข้าวได้รับความเสียหาย จะถือว่าเทศบาลกระทำละเมิดต่อชาวนา
และต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือไม่ ?

Answer

การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเป็นหน้าที่ตามกฎหมายของเทศบาล ซึ่งจะต้องบริหารจัดการ
มิให้ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญและความเสียหายแก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ข้างเคียง เมื่อการจัดการ
ระบบกำจัดขยะมูลฝอยไม่เป็นไปตามมาตรฐานและไม่มีประสิทธิภาพ โดยไม่สามารถฝังกลบขยะ
รายวันได้ต่อเนื่อง ทำให้มีปริมาณขยะตกค้างในบ่อที่ยังไม่ได้ฝังกลบจำนวนมาก อีกทั้งไม่มีการติดตาม
ตรวจสอบคุณภาพน้ำที่อาจปนเปื้อนสู่สิ่งแวดล้อม กรณีถือว่าเทศบาลละเลยต่อหน้าที่ตามที่
กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร
เมื่อน้ำเสียจากบ่อจำกัดขยะไหลมายังที่นาเป็นเหตุให้ข้าวที่ปลูกไว้มีลักษณะเมล็ดลีบแห้งคารวงข้าว
จึงถือว่าเทศบาลกระทำละเมิดต่อชาวนา (ผู้ฟ้องคดี) ตามมาตรา 420 แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์ และต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในความเสียหายโดยตรงอันเป็นผลสืบเนื่องจาก
น้ำเสียของบ่อขยะพิพาทที่ไหลลงสู่นาข้าวของผู้ฟ้องคดี

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อส. 268/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
(กลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3)

เรื่องที่ 50

คำสั่งแก้ไขจำนวนเงิน : เป็นคำสั่งใหม่หรือแค่แก้ไขคำสั่งเดิม !?

Question ?

กรณีที่หน่วยงานของรัฐออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ชุดใช้คำสั่งใหม่ทดแทนไปแล้ว แต่ต่อมาได้แก้ไขคำสั่งในส่วนของจำนวนเงินให้เป็นไปตามความเห็นของกรมบัญชีกลาง การแก้ไขจำนวนเงินดังกล่าวถือเป็นการออกคำสั่งใหม่ หรือเป็นเพียงการแก้ไขคำสั่งเดิม ?

Answer

กรณีที่หน่วยงานของรัฐออกคำสั่งแก้ไขเฉพาะจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่ผู้กระทำความผิดต้องรับผิดชอบให้เป็นไปตามความเห็นของกระทรวงการคลังหรือกรมบัญชีกลาง โดยไม่ได้มีการเพิกถอนคำสั่งเดิมหรือคำสั่งเดิมได้ถูกเพิกถอนหรือสิ้นผลบังคับลงด้วยเงื่อนไขหรือด้วยเหตุอื่นนั้น ถือเป็นเพียงการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งเดิมเฉพาะในส่วนจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบ และไม่มีผลทำให้เริ่มนับระยะเวลาหรืออายุความในการใช้สิทธิเรียกร้องต่อเจ้าหน้าที่ผู้กระทำความผิดใหม่ ดังนั้น เมื่อหน่วยงานของรัฐมีคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ชุดใช้คำสั่งใหม่ทดแทน (ใช้สิทธิเรียกร้อง) ภายในกำหนดอายุความ 2 ปี ตามมาตรา 10 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ซึ่งเป็นเหตุให้อายุความสะดุดหยุดลงแล้ว แม้ต่อมาหน่วยงานของรัฐจะมีคำสั่งแก้ไขจำนวนเงินที่เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบ ก็ไม่มีผลทำให้อายุความการใช้สิทธิเรียกร้องที่สะดุดหยุดลงนั้นต้องเริ่มนับใหม่แต่อย่างใด (คำสั่งเดิมยังมีผลผูกพันเจ้าหน้าที่ โดยเปลี่ยนแปลงเฉพาะจำนวนเงิน)

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อม. 238/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 51

รัฐเรียกให้ใช้เงิน เหตุชำบรณเสาไฟ :
แค่ทวงถามหรือเป็นคำสั่งทางปกครอง !?

Question ?

หนังสือเรียกให้ผู้ชำบรณเสาไฟฟ้าของกรมทางหลวงชดใช้เงินเป็นหนังสือทวงถาม
ให้ลูกหนี้ชำระหนี้ในมูลละเมิด (การใช้สิทธิในทางแพ่ง) หรือเป็นคำสั่งทางปกครอง ?

Answer

หนังสือเรียกให้ผู้ชำบรณเสาไฟฟ้าชดใช้ค่าเสียหาย เป็นการใช้สิทธิเรียกร้องในทางแพ่ง
จากการทำให้ทรัพย์สินของกรมทางหลวงได้รับความเสียหายเท่านั้น อันมีลักษณะเป็นข้อพิพาททางแพ่ง
มิใช่ข้อพิพาททางปกครอง อีกทั้งหนังสือดังกล่าวมิได้แสดงให้เห็นว่าเป็นการสั่งการหรือจะใช้มาตรการ
บังคับทางปกครองแก่บุคคลดังกล่าว จึงไม่อาจถือได้ว่าผู้ออกหนังสือมีเจตนาที่จะให้หนังสือทวงถาม
ให้ชำระค่าเสียหายนี้เป็นคำสั่งทางปกครอง แต่เป็นเพียงหนังสือทวงถามให้ชำระค่าเสียหาย
ตามจำนวนเงินและภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือเท่านั้น
ทั้งนี้ หากผู้ชำบรณเสาเห็นว่าจำนวนเงินค่าเสาไฟฟ้าที่เสียหายสูงเกินไป หรือเห็นว่าตนไม่มีหน้าที่
ต้องชำระ ก็ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามหนังสือดังกล่าว โดยเป็นเรื่องของผู้อำนวยการแขวงทางหลวง
ที่จะต้องไปใช้สิทธิเรียกร้องทางศาลต่อไป

คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 310/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 52

สงวนสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษา
กรณีกำหนดค่ารักษาพยาบาลในอนาคต !

Question ?

ผู้ฟ้องคดีเหยียบฝาปิดท่อซึ่งมีสภาพผุพัง ทำให้ตกลงไปในท่อและถูกเหล็ก
ทิ่มแทงได้รับบาดเจ็บ มีสิทธิเรียกให้เทศบาลชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
ในส่วนค่าทำศัลยกรรมตกแต่งรอยแผลในอนาคตได้หรือไม่ ?

Answer

ผู้ฟ้องคดีซึ่งได้รับความเสียหายแก่ร่างกายและอนามัยชอบที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทน
ตามความเป็นจริง ทั้งในเวลาปัจจุบันและอนาคตตามมาตรา 444 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ และโดยที่การรักษาบาดแผลให้ดีขึ้นจนไม่มีรอยแผลเป็นนั้น จำต้องได้รับ
การศัลยกรรมตกแต่ง ซึ่งต้องรอให้บาดแผลยุบตัวลงจนแน่ใจว่าเนื้อชั้นในและผิวหนังชั้นนอก
อยู่ในสภาพปกติ จึงจะทำการรักษาได้ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีได้เริ่มเข้ารับการรักษารอยแผลเป็นแล้ว
(ปรากฏตามใบรับรองแพทย์) อันแสดงให้เห็นว่าได้ชวนขวายเข้ารับการรักษา แต่เป็นการพ้นวิสัย
ที่จะหยั่งรู้ค่ารักษารอยแผลเป็นว่าแท้จริงแล้วค่ารักษาพยาบาลมีเพียงใดจนกว่าจะได้ทำการรักษา
จนไม่ปรากฏรอยแผลเป็นและยุติการรักษา กรณีจึงมีเหตุที่ศาลจะสงวนสิทธิในการแก้ไขคำพิพากษา
ในส่วนค่ารักษาพยาบาลในอนาคตกรณีการทำศัลยกรรมตกแต่งรอยแผลภายในระยะเวลา
ไม่เกิน 2 ปี นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อม. 116/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 53

ถูกเขตเดินสายไฟฟ้า ที่ดินราคาตกทั้งแปลง :
ค่าทดแทนต้องเป็นธรรม !

Question ?

การกำหนดค่าทดแทนที่ดินของผู้ฟ้องคดีในส่วนที่ถูกเขตเดินสายไฟฟ้าพาดผ่าน
ชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรมหรือไม่ ?

Answer

เมื่อที่ดินของผู้ฟ้องคดีเป็นที่ดินแปลงใหญ่ แต่ถูกเขตเดินสายไฟฟ้าพาดผ่านทำให้มีลักษณะเหมือน
ถูกแบ่งออกเป็นสองแปลงและที่ดินส่วนที่เหลือบางส่วนไม่อาจใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ รวมถึงการ
มีเสาไฟฟ้าตั้งอยู่บนที่ดิน ย่อมทำให้ลักษณะการใช้ประโยชน์ในที่ดินถูกจำกัดลงอย่างมาก ซึ่งไม่เหมาะสม
ที่จะก่อสร้างอาคารที่พักอาศัยหรือสิ่งปลูกสร้างบางประเภท การก่อสร้างสายส่งไฟฟ้าของ กฟผ.
จึงส่งผลกระทบต่อโดยตรงในการใช้ที่ดินและทำให้มูลค่าที่ดินทั้งแปลงลดลง แม้จะไม่ได้เป็นการ
พรากกรรมสิทธิ์ในที่ดิน แต่ก็ก่อให้เกิดความเสียหายโดยไม่มีระยะเวลาจำกัด ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้รับความ
เสียหายเกินกว่าปกติ การกำหนดค่าทดแทนที่ดินจึงสมควรกำหนดให้ในราคาเท่ากันทั้งแปลง
มิใช่กำหนดตามโซนตามระยะห่างจากทางสาธารณประโยชน์เป็นหลายราคา
(ในส่วนที่ถูกเขตเดินสายไฟฟ้า)

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 253/2565

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ถาม - ตอบ

อุทธรณ์จากคดีปกครอง

เรื่องที่ 54

ขุดเจาะปิโตรเลียม : รัฐต้องรับผิดชอบ หากกระทบสิทธิชาวประมงเกินสมควร

Question ?

กรณีชาวประมงฟ้องเรียกค่าเสียหายจากการสำรวจและผลิตปิโตรเลียม
ของบริษัทผู้รับสัมปทานจากรัฐ มีหลักในการพิจารณาความรับผิดชอบอย่างไร ?

Answer

การที่บริษัทเอกชนได้รับสัมปทานในการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมจากกระทรวงพลังงาน ถือเป็น
สัญญาทางปกครอง (แสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ) หากก่อให้เกิดความเสียหายเป็นพิเศษ
แก่ชาวประมงที่ทำการประมงในพื้นที่ที่ต้องแบกรับภาระที่เกิดจากการกระทำของรัฐเพื่อประโยชน์
สาธารณะมากกว่าชาวประมงที่ไม่อยู่ในเขตสำรวจดังกล่าว รัฐจะต้องรับผิดชอบเยียวยาความเสียหาย
ในผลที่เกิดขึ้น โดยมีหน้าที่ต้องแก้ไขหรือเยียวยาความเสียหายให้แก่
ชาวประมงผู้เสียหายตามหลักความรับผิดชอบโดยปราศจากความผิด

เมื่อปรากฏว่าการสำรวจและผลิตปิโตรเลียมเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย และชาวประมงยังมีพื้นที่สำหรับ
ทำการประมงในน่านน้ำชายฝั่งทะเลอีกมาก แม้อาจจะต้องขับเรืออ้อมไปบ้าง แต่ไม่ถึงขนาดที่จะทำให้
เกิดภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเกินสมควร กรณีจึงมิได้ทำให้ชาวประมงในพื้นที่สูญเสียสิทธิในการประกอบอาชีพ
หรือทำให้ต้องรับภาระสาธารณะเกินกว่าชาวประมงในบริเวณอื่น ประกอบกับบริษัทผู้ได้รับสัมปทาน
มิใช่หน่วยงานทางปกครองตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ ดังนั้น บริษัทดังกล่าว
จึงไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่ชาวประมง (ผู้ฟ้องคดี)

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 622/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

เรื่องที่ 55

ปฏิบัติหน้าที่เป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิต แม้ไม่ละเมิดแต่รัฐยังต้องรับผิดชอบ !

Question ?

ราษฎรถูกเจ้าหน้าที่รักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักรยิงเสียชีวิต โดยที่ผู้เสียชีวิตมิใช่บุคคลตามหมายจับและมีได้กระทำความผิด หน่วยงานของรัฐต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่จะต้องรับผิดชอบในผลที่เกิดขึ้นหรือไม่ ?

Answer

เมื่อบุตรของผู้ฟ้องคดีถูกยิงเสียชีวิตเป็นผลมาจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการปิดล้อมตรวจค้นพิสูจน์และจับกุม โดยบริเวณที่เกิดเหตุเป็นป่าละเมาะ และเจ้าหน้าที่ได้รับรายงานว่าบุคคลตามหมายจับมีการเคลื่อนไหวเข้ามาในพื้นที่ดังกล่าว ซึ่งแม้จะฟังได้ว่าผู้เสียชีวิตมิได้ยิงปะทะกับเจ้าหน้าที่ แต่ในสถานการณ์เช่นนี้ เจ้าหน้าที่ย่อมชอบที่จะใช้สิทธิป้องกันตัวโดยการยิงต่อสู้ กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ อย่างไรก็ตาม แม้การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวจะเป็นไปเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามหมายจับโดยชอบด้วยกฎหมายก็ตาม แต่หน่วยงานของรัฐต้นสังกัด (สำนักงานกฤษฎีกา) ยังต้องรับผิดชอบจากการใช้อาวุธปืนของเจ้าหน้าที่ผู้ก่อให้เกิดความเสียหายหรืออันตรายแก่ราษฎร (ผู้เสียชีวิต) ซึ่งถือเป็นความรับผิดชอบอื่นของรัฐ (รับผิดชอบโดยปราศจากความผิด) อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย สำนักงานกฤษฎีกาจึงต้องเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี (บิดามารดา)

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 969/2566

อ่านบทความฉบับเต็มได้ที่

ที่ปรึกษา

นายจำนงค์ ถาวรวิสิทธิ์

นายเจตน์ สภาวรศีลพร

คณะกรรมการ

นายวิริยะ วัฒนสุขชาติ

นางสาวธัญธร ปิงประเสริฐ

นางสาวจารุณี กิจตระกูล

นางพิมพ์จิต วงศ์สุวรรณ

นางสาวจิตาภา มุสิกธนเสฏฐ์

นายพีรพันธุ์ กุหลาบแก้ว

นางสาวรัศมี ศุภเอม

นางสาวสุชาดา ศรีเกลี้ยง

นายวัฒนา ขวัญสุด

นางสาวสมฤทัย วิชาลาภรณ์

นางสาวกชพร นิคมเขต

รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง
รักษาการในตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง
รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง
ผู้อำนวยการกลุ่มวิเคราะห์งานคดีปกครอง 3
พนักงานคดีปกครองชำนาญการ
พนักงานคดีปกครองชำนาญการ
พนักงานคดีปกครองชำนาญการ
พนักงานคดีปกครองชำนาญการ
พนักงานคดีปกครองชำนาญการ
พนักงานคดีปกครองปฏิบัติการ
พนักงานคดีปกครองปฏิบัติการ
พนักงานคดีปกครองปฏิบัติการ
เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

ขอขอบคุณภาพประกอบจาก
www.freepik.com

จัดทำโดย :
สำนักงานศาลปกครอง
สำนักส่งเสริมงานคดีปกครอง